

veto

nummer 4

12 oktober 1998

Jaargang 25 - 1998-1999

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

Belgie-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

**Plan Heverlee:
deel 1
GnorgIII**

pp. 4-5

Middelpunt: neo-tv

pp. 6-7

Rotjoch

p. 9

Konseptueel aktievoeren:

Ziekenhuiskraak protesteert tegen asielbeleid

Afgelopen maandag verschaften ongeveer drie dozijn krakers zich de toegang tot de linkervleugel van het Sint-Pietersziekenhuis in de Brusselsestraat. De dag was alderminst toevallig gekozen: maandag keerde Louis Tobback terug als burgervader van Leuven, en bevestigde de regering het huidige asielbeleid. Het gaat dus niet zomaar om een kraak om te protesteren tegen leegstand. Zo willen de aktievoerders er een heus Sociaal Centrum uitbouwen dat ondermeer onderdak verschaft aan daklozen en vluchtelingen zonder papieren.

De linkervleugel van het Sint-Pietersziekenhuis staat zeker al twintig jaar te verkommeren, en werd zelfs nooit volledig afgevoerd. Toch reageerde haar eigenaar — het Leuvense OCMW — nogal furieus door een kortgeding in te spannen. Afgelopen donderdag werden drie aktievoerders gedagvaard. Op de rechtbank daagde de advocaat van de verdediging de tegenpartij uit te bewijzen dat de drie gedagvaardden aktief betrokken waren bij de kraak, waarna hij zelf in de aanval ging.

Het behoort namelijk tot de taken van het OCMW om voor mensen zonder papieren het recht op onderwijs, gezondheidszorg en huisvesting te garanderen. De verdediging haalde evenwel het relaas van een uitgeprocedeerde vluchteling, Georges, aan. Met zijn vrouw en drie kinderen had hij

herhaaldelijk aangeklopt bij het OCMW omdat alle andere alternatieven opgebruikt waren. Daar weigerde men hem evenwel te helpen, wat OCMW-voorzitter Vanderzeypen schoorvoetend moest toegeven. Het OCMW betaalt alleen de direkte medische kosten.

Mevrouw Vanderzeypen beroept zich voor deze gang van zaken op een beslissing van Vlaams minister Peeters waaruit juridisch gezien blijkt dat zij geen steun aan vluchtelingen moet geven. De aktievoerders betwisten deze redenering. Volgens hen is Peeters's beslissing er gekomen op vraag van een brief van Vanderzeypen zelf, een brief die niet door de hele beheerraad zou goedgekeurd zijn.

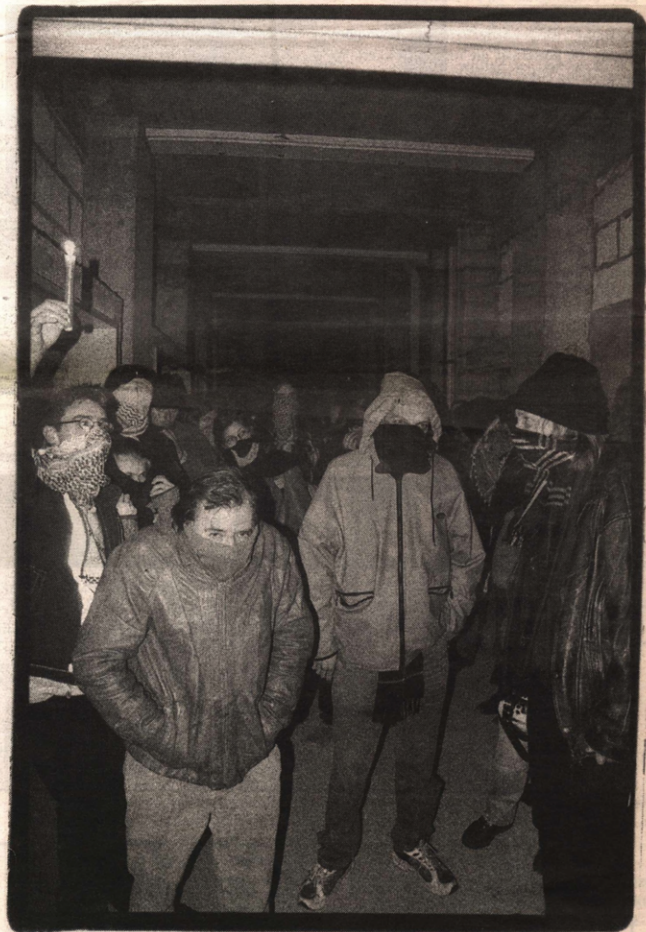
De rechter toonde zich voorlopig mild voor de aktievoerders. De uitspraak in het dringende proces komt er pas woensdag en de aktievoerders werden enkel aangemaand het rustig te houden uit respect voor de zieken in het andere deel van het ziekenhuis. Het OCMW daarentegen werd verplicht in te gaan op de bereidheid van de aktievoerders om te onderhandelen.

Konsept

De manier van aktievoeren en de structuur van het Sociaal Centrum dat de aktievoerders willen uitbouwen is tamelijk complex. Het Sociaal Centrum is eigenlijk vooral een konsept. Het is een soort van koepel waaronder verschillende personen en bestaande of nog niet bestaande organisaties kunnen toegelaten worden. Om aanvaard te worden moet evenwel aan een aantal voorwaarden voldaan worden: de werking moet basisdemokratisch zijn, niet-partijgebonden, het moet gaan om basisorganisaties die ook bereid zijn tot direkte aktie.

Het bestaan van het Sociaal Centrum is eigenlijk vooral een aanklacht tegen het falen van de overheid: "het is niet onze taak daklozen en mensen zonder papieren op te vangen, dat is de taak van de maatschappij", aldus één van de krakers. Het Sociaal Centrum zal de rol die de overheid hoort te spelen blijven benadrukken maar "omdat de overheid en het OCMW hun verantwoordelijkheid niet nemen, willen wij als vorm van daadwerkelijk verzet die mensen opvangen zolang dat gebouw toch leegstaat", luident dezelfde kraker.

Het is dan ook niet verwonderlijk dat één van de organisaties waar het Sociaal Centrum mee samenwerkt het Komitee

Leuvense krakers houden de kaars brandende voor vluchtelingen en daklozen. Op deze pagina leest u over hun voorlopige wedervaren. (foto Joost Helsen)

tegen Uitwijzingen is. De flaneurs van de Brusselsestraat zullen zeker al het spandoeke gezien hebben dat uit één van vensters van het Sint-Pietersziekenhuis wappert en waarop te lezen staat 'algemene regularisatie nu'. Dit is slechts één van de drie eisen van het Komitee tegen Uitwijzingen, waar het Sociaal Centrum zich achter schaaft. De andere twee eisen zijn het sluiten van de gesloten centra en het stoppen

van alle uitwijzingen. Ook de vzw Dak — het Daklozen Aktie Komitee — vindt onderdak in het nooit afgewerkte ziekenhuis. Het staat eksplisiet in de statuten van Dak dat ze opkomen voor daklozen en gebouwen voor hen opeisen. Op dit moment huisvest het Sociaal Centrum één dakloze.

De krakers wachten op dit moment het verdikt van woensdag af. Als de uitspraak gunstig is voor hen, zullen ze het Sociaal Centrum verder uitbouwen. Prioritair op de agenda staat het inrichten van vergader-ruimtes zodat gedebatteerd kan worden, het bouwen van kantoren voor het Komitee tegen Uitwijzingen en van de nodige voorzieningen om vzw Dak toe te laten daklozen op te vangen.

Benny Debruyne

Nieuwe kring: Musikologika

Totnogtoe vormden de studenten musikologie samen met kunstwetenschappen *Mecenas*. Blijkbaar werkten de twee richtingen vorig jaar al met een eigen presidium en opereerden dus eigenlijk volledig naast elkaar. De praktische problemen die dat met zich meebracht bleken van dien aard dat musikologie en kunstwetenschappen beslisten als vrienden uiteen te gaan. De stemming resulteerde in de erkenning van de dertigste fakulteitskring van Loko, luisterend naar de als een romantisch thema klinkende naam *Musikologika*. *Mecenas* vertegenwoordigt nu enkel nog de kunstwetenschappers.

(bd)

GROEP T

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.t.be

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Studentenspeech

Gebrek aan inzicht, teveel aan minachting. Als student van de KUL schaamde ik mij diep voor de kortzichtige visie van 'studentenvertegenwoordiger' Loes Geuens zoals die afgedrukt werd in De Standaard van dinsdag 29 september. Een fragment: "De opbouw van het curriculum mag enkel op kwaliteit gestoeld zijn. (...) Verborgene ideologische agenda's moeten te vuur en te zwaard uitgedreven worden. "Zelf woon ik nu reeds gedurende drie jaar de vergaderingen van Kringraad bij en meen mij te herinneren dat er vorig jaar nooit zulk een ekstreme visie is goedgekeurd op de vergadering. De konklusie die toen getrokken werd stelde enkel dat de K van de KUL de kwaliteit van het onderwijs niet in de weg mocht staan, niet dat elke levensbeschouwing moest geschrapt worden. Wat ik mij wel herinner is een vraag uitgaande van een positief-wetenschappelijke kring betreffende de afschaffing van het vak filosofie voor hun richting. Laten we, heren en dames van de positieve wetenschappen, dus niet schijnheilig gaan doen door te beginnen leuteneren over de kwaliteit van ons onderwijs. Waar het hier mijns inziens écht om gaat is een minachting tegenover de humane wetenschappen. Ongetwijfeld laat het woordje 'wetenschappen' velen hier reeds huiveren.

Indien u werkelijk zou nadenken over het wezen van de vakken filosofie en vraagstukken uit de godsdienstwetenschap, zou u weten dat er verschillende

nivo's zijn waarop men met de werkelijkheid kan omgaan, en reflectie over de interactie tussen deze nivo's op een universi-

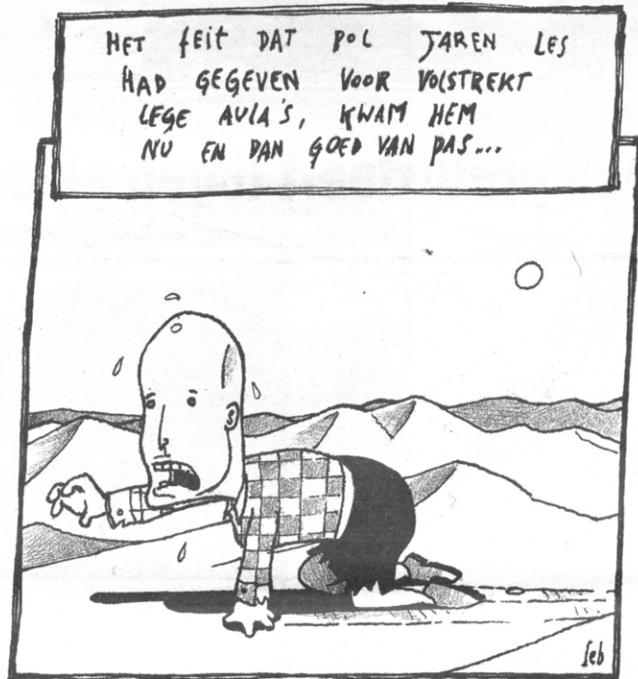
teit aanwezig moet zijn. Zo onderzoekt de positieve wetenschapper 'hoe' de werkelijkheid in mekaar steekt, verwondert de filosoof zich erover 'dat' er iets is en kan de godsdienst een antwoord proberen te vinden 'waarom' ze er is. Bovendien is het belangrijk steeds een etische dimensie toe te voegen aan de wetenschapsbeoefening: mag bijvoorbeeld een arts alles doen wat kan zonder stil te staan bij het feit dat 'wat' hij behandelt een mens is? Ik kan me alleen maar aansluiten bij de reactie van professor Pollefeyt en professor Boeve die zich bedreoven over het gebrek aan een wereldbeschouwelijke reflectie die schuilt achter het pleidooi van Geuens.

Op twee manieren zet ze zich, onbewust uiteraard, volledig klem. Ten eerste is het pleidooi tegen alle ideologische zuilen tegelijkertijd juist een vraag naar een veel

erger soort van ideologie: deze die alle niet relevante (humane) wetenschap uitschakelt en enkel leidt naar een industriële universiteit die kennis levert op bestelling. Alle belangenloze wetenschap overboord dus. Ten tweede bewijst Loes Geuens door haar pleidooi enkel haar gebrek aan redeneringsvermogen. Als men maar op één nivo kan nadenken en elke interactie botweg uitsluit, verdient men niet de naam van intellectueel, maar van vakidoot.

Kortom, het redeneringsvermogen van de Leuvense student werd hiermee nationaal door het slijk gehaald. Een nivo dat me deed denken aan bepaalde speeches op het einde van het academiejaar. Wie bij de hond slaapt...

Mikaël Bauer,
2de Lic. Japanologie

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studiejaar en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

Sémira Adamu

Op dinsdag 22 september werd Sémira Adamu door rijkswachters vermoord tijdens een gedwongen uitwijzingspoging. Ondanks de gewinning mag men niet ophouden deze gruwelijke konsequentie van de politiek die thans tegenover vluchtelingen gevoerd wordt in het licht te stellen. De dood van een jonge vrouw is een rechtstreekse konsequente van de manier waarop wij met hen die in ons land asiel zoeken omgaan. Deze moord toont dat het zo niet verder kan. Een omgang met noodzoekenden is zoals die gevoerd is (hopelijk) onze gemeenschap onwaardig en dient dringend omgevormd.

In de weken die volgen op de dood van Sémira wordt het debat over het asielbeleid gevoerd en door zowat iedereen met grote aandacht gevolgd. In Leuven, niet als daarbuiten, wordt de spontane verontwaardiging van studenten en inwoners gekanaliseerd door enkele organisaties die al jaren erg verdienstelijk werk leveren voor asielzoekers. Helaas wordt het protest door die erg radikale groepen onmiddellijk verbonden met eisen waar slechts een kleine extreem-linkse minder-

heid van de studenten zich mee kan verbinden, zoals bijvoorbeeld open grenzen. Zo wordt het algemeen protest de keel toegeneepen met enkele onrealistische eisen. De meerderheid wil wel protesteren maar kan zich niet achter de eis van open grenzen zetten.

Jong Agaley betreurt dat het protest dreigt stil te vallen onder de druk van deze radikale eisen en wil enkele alternatieven voorstellen. Wij zijn tegenstanders van gesloten centra. Wij pleiten evenmin voor open grenzen. Het zou geen goede keuze zijn voor de arme landen, noch voor de rijke. De sterkste krachten van de arme landen zouden afvloeien, de mogelijkheid om regulerend in te grijpen in de economie zou nog kleiner worden en hun ontwikkelingskansen zouden afnemen. Maar wij verzetten ons tegen fysiek geweld en vernederende behandeling in de zin van de Europese mensenrechtenconventie (daarin begrepen artsen die zouden meewerken aan het toedienen van kalmeringsmiddelen of andere medicijnen die niet de gezondheid van de betrokkene beogen). De zeldzame gevallen van onvrijwillige

repatriëring moeten zorgvuldig bewaakt worden.

Het begrip vluchteling moet dringend geaktualiseerd worden, de kwaliteit en democratische controle op de erkenningsprocedure worden opgedreven. Verder eisen we de regularisatie van alle vluchtelingen die in ons land verblijven.

De mogelijkheid van maatschappelijke bijstand moet opnieuw worden ingevoerd voor asielzoekers wier procedure nog loopt en normale medische hulp wordt gegarandeerd voor illegaal verblijvenden (de beperking tot dringende medische hulp wordt bijvoorbeeld afgeschaft). Een bijzondere bescherming is nodig voor alleenstaande en minderjarige asielzoekers. Ten slotte wil Jong Agaley Leuven nog eens de noodzaak van een betere en sterkere ontwikkelingshulp benadrukken. Jong Agaley hoopt dat het debat in Leuven en elders snel weer open en democratisch zal kunnen gevoerd worden.

Voor Jong Agaley Leuven,
Tom Truys en Bart Coenen

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 25
Nummer 4
12 oktober 1998

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofdredaktie: Jeroen Lissens
Redaktiesekretaris: Benny Debruyne

Redaktie: Kristof 'Baby Dodds' Daniels,
Raf 'Gerry' Gerits, Sofie 'Ornette'
Overstijns

Fotoredaktie: Joost 'Hello Dolly' Helsen
Doka: Jimmy 'Lunceford' Debruyne,
Joost 'Hello Dolly' Helsen, Ivan 'Peewee'
Put

Medewerkers: Bert 'Bags' Balcaen,
Aernout 'Bospaadje Konijnenhol' Beke,
Katrien 'Syeeda' Darras, Bart 'Duke' De
Schrijver, Jeroen 'Klook-mop' Peeters,
Ann 'Annette' Van De Moortel
Layout en vormgeving: Dirk 'Boris
Vian' Bernard, An 'Be-Bop' Bogman, Bert
'Count' Cornillie, Katrien 'Syeeda' Darras,
Karlien 'Bird' Fluit, Filip 'Mister PC' De
Keukeleere, Herman 'Herbie' Pauwels,
Jeroen 'Klook-mop' Peeters, Ivan
'Peewee' Put, Koenraad 'Swinging'
Swinnen

Cartoons: Guido 'Gonzalo' De Vadder,
Feb, Bartel 'Hi Folks' Volkaert
Dtp: Filip 'Mister PC' De Keukeleere
Spelling: Benny 'Vice-Pres' Debruyne,
Filip 'Mister PC' De Keukeleere

Eindredaktie: Katrien 'Syeeda' Darras,
Benny 'Vice-Pres' Debruyne, Karlien
'Bird' Fluit, Jeroen 'Pres' Lissens

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit

Allaset Leuven (016/22.04.66)

Drukkerij: Artoos (Kampenhout)

Opplage: 9000 exemplaren

ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr;

buitenland: 700fr; steun vanaf 1000fr;

over te schrijven op rek. nr. 001-

0959719-77

Redaktievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

JO MEUWISSEN

Alle verhuur
Video-, klank- en lichtmateriaal
Videoschermen tot 4 m
DISCOBAR EN CD'S
met of zonder D.J.
KARAOKE (1.500 titels)

016/201.301

De universiteitsbibliotheek en het World Wide Web

Studenten verliezen te veel tijd, vooral als het gaat om het aanvragen van boeken in de Centrale Bib. Sinds kort hoef je namelijk niet langer een halfuur tot een uur te wachten of tweemaal langs te lopen om eerst een boek aan te vragen en het later te komen ophalen. Voorwaarde is wel dat je op een of andere manier een internetaansluiting hebt. Het Ipac-systeem, dat vorig jaar in gebruik genomen werd, spaart heel wat loopwerk uit en biedt daarbij nog het voordeel dat men ook buiten de openingsuren boeken kan aanvragen. Vermoedelijk zijn er tal van studenten die het bestaan van dit systeem niet kennen. Bij de bibliotheekdienst vindt men dat het op zijn minst wat meer gebruikt zou mogen worden.

Allicht weet zo ongeveer iedereen dat je de catalogus van de universiteitsbibliotheek via het World Wide Web kan raadplegen. Deze Internet Public Access Catalogue, of kortweg Ipac, bestaat sinds vorig jaar en biedt een viertal nieuwe faciliteiten aan voor KU Leuven-gebruikers, waardoor ook een vlottere dienstverlening ontstaat. Ten eerste kan je via de pc documenten aanvragen uit het magazijn van een KU Leuven-bibliotheek, met andere woorden uit plaatsen waar geen publiek is toegelaten. Belangrijk is wel dat het hier voorlopig enkel gaat om de Centrale Bibliotheek. In een later stadium komen daar misschien de Centrale Bibliotheek van de Kulak en de bib van Godgeleerdheid bij.

Wanneer je via Ipac de volledige info over een document wil opvragen, moet je op de **aanvraagknop** klikken naast een exemplaar van de Centrale Bib. Nadat je jezelf geïdentificeerd hebt met je naam en je lezersnummer, dat als Libisnummer op de achterkant van je KU Leuven-studentenkaart staat, krijg je onder andere de mogelijkheid om een magazijnaanvraag te plaatsen. Daarna kan je, indien nodig, specificeren welke jaargang je van een tijdschrift wenst. Via de knop 'Magazijnaanvraag' wordt er door het Ipac-systeem onmiddellijk een e-mail verstuurd naar een pc aan de uitleenbalie van de Centrale Bib. Het baliepersoneel stuurt de aanvraag vervolgens door naar een van de negen verdiepingen in de magazijnvleugel van de Centrale Bib. Een magazijnier drukt je aan-

vraag af en haalt het gevraagde document uit de tweehonderd kilometer lange rekken en stuurt het met de boekenlift naar de uitleenbalie in de leeszaal. Daar kan je het dan komen oppikken.

Wel moet je rekening houden met wachttijden van minimum twee uur, te rekenen vanaf het moment dat je via het Web de aanvraag hebt verstuurd. Dit heeft te maken met het feit dat de magazijnen gesloten zijn tussen twaalf en één uur en vanaf half zes. Aanvragen na half twaalf kan je dus ten vroegste oppikken vanaf half twee, aanvragen na vijf uur liggen ten vroegste de volgende morgen klaar om negen uur.

Voordeel van dit nieuwe systeem is natuurlijk dat je geen halve dag meer in de centrale bib moet kamperen of er twee keer op een dag langslopen. Nu kan je thuis of vanop je kot de documenten — ook buiten de openingsuren — aanvragen om ze op je gemak in de bibliotheek te gaan ophalen.

Balie

Het document wordt aan de balie in de leeszaal gedurende vijf dagen bewaard; als het binnen die termijn niet wordt opgehaald wordt het daarna teruggestuurd. Wel is het belangrijk het plaatsingsnummer van de aangevraagde boeken ergens te noteren om het in de leeszaal te tonen aan het baliepersoneel, zodat die te dadelijk terug kan vinden.

Een tweede faciliteit is de mogelijkheid tot aanvragen van documenten die zich niet in een bibliotheek van de KU Leuven bevinden, maar wel in de Libis-katalogus, bijvoorbeeld in de bibliotheken van de RU Gent. In plaats van 'magazijnaanvraag' kan dan geklikt worden op 'IBL', wat staat voor InterBibliotecair Leenverkeer. Op dezelfde plek kan gespecificeerd worden of

De nieuwe bibliotheek verhuist naar de computer.

(foto Ivan Put)

men het volledige document wil of gewoon een kopie van een bepaald artikel. De aanvraag wordt dan doorgestuurd naar de IBL-dienst van de bibliotheek, die deze nakijkt en op haar beurt doorstuurt naar de bibliotheek die het document wel bezit. Om te weten wanneer een document aangekomen is, kan de aanvrager eventueel per e-mail verwittigd worden. Daarvoor moet die natuurlijk wel een e-mailadres in zijn lezersgegevens laten noteren.

Toch is deze laatste mogelijkheid niet

voor iedereen toegankelijk, en afhankelijk van fakulteit tot fakulteit. Omdat je voor deze leenaanvragen moet betalen, kan de bibliotekaris van jouw bib — wat bijvoorbeeld bij de fakulteit Letteren het geval is — verlangen dat je met je IBL-aanvragen rechtstreeks naar de IBL-dienst toetst. Bij de IBL-dienst of van de Centrale Bib (eerste verdieping) kan je hierover info krijgen. Je moet er trouwens sowieso heen als je een document wil aanvragen dat je in een andere catalogus dan Libis vond.

Ten derde kan je een uitgeleend document van een KU Leuvenbib voor jezelf reserveren. Zo word je de eerstvolgende lezer. Zodra het document terug beschikbaar is, word je verwittigd per post of per e-mail. Een reservering kan je wissen via 'Lezersinformatie'.

Tenslotte is er de mogelijkheid om de uitleentermijn van documenten die je hebt uitgeleend, te verlengen. Dit doe je via 'Lezersinformatie'. Je tikt je naam en lezersnummer in en klikt op de knop 'In Leen'. Je krijgt een overzicht van al je uitgeleende documenten. Via 'Hernieuwen' kan je per document de uitleentermijn

verlengen. Als je documenten te laat zijn of als ze al gereserveerd zijn door een andere lezer, zal dit echter niet lukken. Nachtwerkers moeten er rekening mee houden dat Ipac elke nacht tussen tien en drie wordt stilgelegd voor updating en onderhoud.

Aernout Beke

De catalogus van de universiteitsbibliotheek is te vinden op <http://www.libis.kuleuven.ac.be>.

Vormingskursus voor Latijns-Amerika-reizigers

Un mundo diferente

Op 24 maart 1980 ging een schokgolf door de Leuvense studentenwereld: de Salvadoraanse aartsbisschop Romero, die pas in Leuven een eredoktoraat had gekregen, werd brutaal vermoord door een doodseskader, omdat hij het had aangedurfd de militairen te vragen om hun wapens niet tegen het volk te richten. Op vergaderingen in Stuc werd het Leuvense El Salvadorcomité opgericht om het Salvadoraanse bevrijdingsfront te steunen.

Dit was voor vele studenten de kans om hun intellectuele en emotionele verontwaardiging over zoveel onrecht in de wereld om te zetten in een concreet engagement dat verder gaat dan enkele acties in België. Het comité trok dan ook naar Latijns-Amerika — het continent van bananenrepublieken, gewelddadige rechtse dictaturen in stand gehouden door de Verenigde Staten, ekstreme klassentegenstellingen, maar ook van exotisme, ruimte en vrijheid, en oude tradities — om er diverse projecten te steunen.

Voor studenten die de wereld van Latijns-Amerika willen leren kennen organiseert de VZW Centrum voor Mundiale Vorming in samenwerking met Pangaea en de Universitaire Parochie een aantal vormingskursussen onder de naam 'Un mundo diferente'. De cursus draait rond drie thema's: het eerste thema, communicatie, beslaat het grootste aandeel van de cursus. De bedoeling is de studenten het Spaans van de Latino's aan te leren. In tegenstelling tot de taalkursussen van het CLT (Centrum voor Levende Talen), waar vooral de meer technische aspecten van een taal — zoals foutloos schrijven — gewichtig zijn, wordt hier meer de nadruk gelegd op communicatieve vaardigheden. In een tweede luik wordt er meer informatie gegeven rond de politieke en sociale situatie, ontwikkeling van de economie en de geschiedenis van Latijns-Amerika. Hetgeen hier behandeld wordt, is vooral afhankelijk van de interesses van de deelnemers. Het laatste thema is cultuur, waarbij het proces van interkultureliteit centraal staat. Cultuur wordt daarbij gezien in een sociale context, zoals inkomensverschillen, de rijkdomskloof tussen Noord en Zuid. Dit wordt

bijvoorbeeld ingevuld door middel van rollenspelen met kritische vragen over de eigen cultuur of over Latino's die komen spreken over hun cultuur. Ook wordt er praktische informatie gegeven over de wijze waarop je het best een dergelijke reis boekt, en de nuttige financiële en medische informatie — betaalmiddelen, inentingen — daaromtrent. Het hoofddoel van deze cursus is dus werken aan beeldvorming over Latijns-Amerika op het vlak van taal en communicatie.

De organisatoren willen evenwel benadrukken dat hun opzet niet die van een NGO-project is, maar enkel een degelijke vorming met eventueel wel een opvolging van de reizigers die ook achteraf kunnen uitgenodigd worden om hun ervaringen met Latijns-Amerika met anderen te delen. De cursus is ruim opgevat en is bedoeld voor op alle soorten studenten.

Ann Van De Moortel
Bart De Schrijver

De bijeenkomsten (12 in totaal) zullen starten vanaf maandag 9 november tussen 19u en 22u en vinden plaats in Pangaea.

CURSUS BRIDGE

Leer dit boeiende kaartspel op een prettige en moderne manier met

BRIDGECLUB PIETERMAN LEUVEN

Cursus speciaal voor studenten van de K.U. Leuven en de hogescholen

12 woensdagen vanaf 14 oktober om 19.30 u, onderbreking tijdens de kerstvakantie

Leopold I-straat 17, Leuven
Prijs: 600 fr of 1200 fr., tekstboeken inbegrepen

Lesgever: Wilfried Bylemans (Blos)

Inschrijven ter plaatse op 14/10 of info: ☎ 20.67.55 ('s avonds).

Kampus Heverlee in de kijker

Een bos, een dorp en eksakte wetenschappers

ommige studenten Humane Wetenschappen weten het misschien niet zo goed, maar buiten de ring, achter de Naamse poort, is een universitaire kampus gelegen die enorm uitgebreid is. Het is zelfs zo dat de studenten van die kampus een heel ander leven leiden ten opzichte van wie in de Leuvense binnenstad op kot zit. Velen van hen gaan 's middags eten in Alma drie en hebben een kot in Heverlee, op de Arenberg-cité of de Leuvense ring. Veto ging een kijkje nemen in het verre Heverlee, en het resultaat daarvan kan je de komende weken lezen. Deze week een kort historisch overzicht van de kampus Heverlee, het dorp in het midden van de gevaarlijke Heverleese bossen waar de stam der eksakte wetenschappers gehuisvest is.

Ten gevolge van de scheiding van de universiteit in 1968 en de uitwijking van de franstaligen naar de 'new town' Louvain-La-Neuve ontstond er in Leuven zelf ruimte in figuurlijke én letterlijke zin. Het ruimtelijke uitbreidingsplan dat in 1970 al werd gepubliceerd voorzorg in een universitaire ontwikkeling in drie kernen. De kampus Humane Wetenschappen, die volledig in de Leuvense binnenstad was gevestigd, zou zich in diezelfde binnenstad verder kunnen ontwikkelen. De kampus Geneeskunde zou zich vooral aan de stadstrand installeren, meer bepaald op Gasthuisberg, met enkele sekundaire vestigingen in de binnenstad. De eksakte en toegepaste wetenschappen zouden zich dan volgens plan gaan uitbreiden in het Arenbergpark te Heverlee.

In de na-oorlogse periode nam de belangstelling voor universitair onderwijs sterk toe, zowel onder invloed van de demokratisering van het onderwijs als onder druk van de zich snel uitbreidende hoogtechnologische industrie in België en de noodzaak van interdisciplinair onderzoek: een ruimtelijke uitbreiding van de kampus eksakte wetenschappen drong zich op. Het idee van de functionele stad, de zogenaamde *new town*, dat zowat overal in West-Europa op vergelijkbare manier de ruimtelijke planning beïnvloedde, drukte ook zijn stempel op de groei van de Leuvense universiteit. Daarbij ging men op zoek naar de ontbrekende ruimte buiten het oude centrum, wat over het algemeen gescheiden zones opleverde die slechts één functie vervulden, en geen ruimtelijke, kulturele of sociale betekenis voor de aangrenzende stadsdelen hadden.

Toch is de eerste grote uitbreiding van de KU Leuven daar gedeeltelijk aan ont-snap, en dat heeft de universiteit groten-deels te danken aan de verwerving van het Arenbergpark tussen 1925 en 1930. Het betreft hier een domein dat toebehoorde aan de hertog van Arenberg, en waarvan het grote park onmiddellijk aansluit bij de ring-weg ten zuidwesten van het stadscentrum. Achter de reden waarom de universiteit van Leuven dit gebied in haar schoot kreeg geworpen, gaat een oorlogsgeschiedenis schuil: omdat de hertog van Arenberg een Duits onderdaan was en een hoge rang bekleedde in het Duitse leger, liet de Belgische staat na de Eerste Wereldoorlog beslag leggen op alle bezittingen van zijn familie in België. De hertog was, naar verluidt, ondanks zijn Duitse aanhorigheid, zeer onder de indruk van de vernielingen in Leuven en de brandschatting van stad en universiteit. Om zijn geschenk nog nuttiger te maken verklaarde de hertog zich bovendien bereid om een deel van het park, vijftienvintig hectare, voor een gunstprijs aan de KU Leuven te verkopen. Naderhand heeft een aantal zakenlui — onder impuls van de alumnivereniging van de Leuvense ingenieurs — de rest van het park, nog zo'n vijftiendertig hectare, voor de universiteit aangekocht. De zwaar geteisterde universiteit, die te kampen had met nijpend plaatsgebrek kreeg daardoor eindelijk uitgebreide expansiemogelijkheden in een groene omgeving.

Reeds tijdens het Interbellum werden

de eerste gebouwen voor de Toegepaste Wetenschappen en Landbouw ingeplant tussen het Arenbergkasteel, de Kardinaal Mercierlaan en de Celestijnenlaan. Het kasteel zelf moest worden uitgerust met tekentalen voor het onderwijs in de bouwkunde. De voltooiing van de laboratoria voor industriële scheikunde en elektrochemie en de oprichting van het gebouw dat de fabriek van vloeiende lucht en de kabine voor hoge druk moest herbergen waren voltooid bij de hervatting van de colleges in 1931, net als het werktuigenatelier en de uitrusting van de machinezaal. Die machinezaal van het Instituut voor Termodinamika in het Arenbergpark is met haar grote

en het Interuniversitaire Mikro-elektroniekacentrum IMEC. IMEC is een centrum voor onderzoek en ontwikkeling dat in 1984 startte als een gemeenschappelijk initiatief van de KU Leuven, de RU Gent en de VU Brussel. De oprichting kaderde in de industriële politiek van de Vlaamse Gemeenschap. Vanaf 1986 werd het huidige gebouw betrokken. IMEC is een soort *superlab* dat baanbrekend werk levert en de industrie oplossingen aanbiedt in het hooggespecialiseerde domein van de mikro-elektronika. Een van de volgende grote projecten die op het getouw staan is de realisatie van het 'universiteitspark', waarschijnlijk aan het westelijke uiteinde van de Arenbergkampus, langs de Boudewijnlaan. Hier zullen onderzoeksgerichte bedrijven die aangewezen zijn op de onmiddellijke nabijheid van wetenschappelijke know-how en infrastructuur, de aangepaste omgeving en gebouwen vinden.

Toch is niet iedereen het eens met deze evolutie: volgens sommigen wordt de druk van de bedrijven te groot en komt onafhankelijk academisch onderzoek in het gedrang. Bovendien rijst het gevaar dat de leerprogramma's louter zullen worden afgestemd op de technische en commerciële behoeften van de bedrijven en komen economisch minder rendabele onderzoeksprogramma's niet meer aan de bak. In Leuven zelf werd door milieugroepen al actie gevoerd tegen de inplanting van het wetenschapspark in het natuurgebied Termunckveld. Alternatieven zoals het industrieterrein in Haasrode worden volgens hen onvoldoende onderzocht. Wordt nog vervolgd dus.

— Bij de bouw van de grote Arenberg-

Plan Heverlee (1)

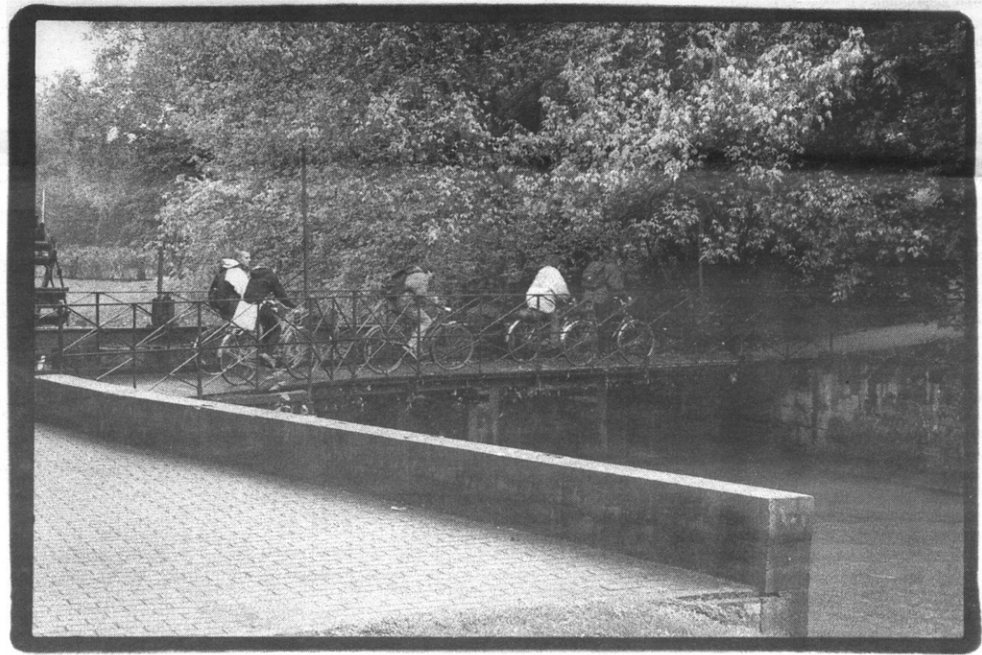
'De ring is veel te diep' zou de Leuvense versie kunnen zijn van het bekende spreekwoord. Een onneembare hinderenis, zo lijkt het voor velen, want in de loop der jaren zijn de Leuvense studenten steeds meer van hun Heverleese kollega's vervreemd. Vanaf deze week probeert Veto een brugje te bouwen over de ring. Door meer aandacht te besteden aan die van buiten de ring wil Veto die van binnen de ring de sfeer van Heverlee laten opsnuiven.

Het eerste artikel in een reeks van vier is een inleidende, historische schildering: waarom diende de KU Leuven de binnenstad te verlaten; hoe heeft kampus Heverlee zich ontwikkeld? In de volgende artikelen zullen we dieper ingaan op specifieke problemen en kenmerken van Heverlee. De volgende bijdrage — binnen één of twee weken te verschijnen — zal als centraal thema 'de sociale disfunctionen van de Heverleese kampus belichten.

(bd)

fakbars of fuizalen een plaatsje kunnen vinden.

Eén van de problemen van de kampus Arenberg, die de laatste jaren al te veel in het nieuws kwam omwille van enkele tragische gebeurtenissen, is de veiligheid. Begin jaren negentig werd in één van de fietsstallingen van de woonwijk Arenberg een studente vermoord. Ook een aantal aanranden en verkrachtingen op de wegen in het park valt in die kontekst te

Waar gaan al die fietsen naartoe?

(foto Joost Helsen)

stoommachine intussen een trekpleister geworden voor industriële archeologen.

De zogenaamde Arenbergkampus bevindt zich grosso modo op twee noord-zuidassen, die gevormd worden door de rivieren de Dijle en de Voer. Op de Dijle-as, het dichtst bij de stad, ligt het Instituut voor Lichamelijke Opvoeding, beter bekend als het Sportkot. Het Sportkot bestaat uit het gymnasium, kantine de Spuyte, het zwembad, de atletiekpiste, voetbalvelden en de polyvalente sporthal De Nayer. Aan de Voer ligt dicht bij de ring een aantal woongeligheden, meestal voor studenten van wie de fakultaire gebouwen ook in de Arenbergkampus gelegen zijn. Zo is er bijvoorbeeld het Pius X-college. Verderop is er de universitaire woonwijk Arenberg, *het cité* in de studentenmond, waar tussen de hoge bomen van het park ook de Alma III oprijst. Stroomopwaarts langs de Voer bevinden zich onder andere de gebouwen van de departementen scheikunde en natuurkunde

kampus werd eind jaren zestig vooral gebruik gemaakt van de prefab-techniek, wat zorgde voor een eenonige en inspiratieloze architectuur. Ook op stedebouwkundig vlak werd de kampus nogal ondoordacht neergepoot. Nochtans slijten heel wat studenten hier een flink deel van hun universitaire jaren. Maar iets anders dan naar de les gaan kunnen ze er niet: er is geen enkele publieke ontmoetingsplaats van enige betekenis. Alma III ligt een stuk verder en wordt nauwelijks als ontmoetingsplaats gezien. 's Middags wordt er wel gegeten, maar 's avonds zie je er bijna niemand. Toch is er in de jaren tachtig sprake geweest van een plan om op de Arenbergkampus een kampuscentrum te bouwen tussen de auditoria K, L en M. Er werd zelfs een makette van het ontwerp tentoongesteld, maar later werd dat idee toch weer afgevoerd. In verschillende kringen wordt ook geklaagd over het feit dat er onvoldoende vergader-ruimtes aanwezig zijn of gebouwen waar

vermelden. Eén van de problemen van een dagkampus als die van Arenberg is dat 's nachts het leven volledig stilvalt en er nauwelijks sociale controle is. Daarbij komen nog het zichtbaarheidsprobleem en het gebrek aan verlichting, dat allerlei vormen van criminaliteit mogelijk maakt. Onder impuls van de Dienst Veiligheid van de KU Leuven werd een stuurgroep Veiligheid opgericht waarin zowel studenten, vooral bewoners van de cité, als assistenten van de fakulteiten en vertegenwoordigers van politie en rijkswacht zitten.

Het veiligheidsprobleem, het slechte sociale functioneren van kampus Arenberg en andere problemen die de groeiende universiteit met zich meebrengt zullen in de volgende Veto's apart worden behandeld. Maar ook, en niet in het minst, het eigene van het studentenleven in Heverlee zal daarbij aan bod komen.

Bart De Schrijver

bron: Jan Schreurs, KU Leuven, stad in de stad.

"We doen ons best om zatte studenten van de straat te houden"

Voor menig student gaat het om een tweede kot, zelfs een tweede thuis; voor omwonenden soms om een oorzaak van slapeloze nachten en heel veel ergernis. Feit is wel dat fakbars een belangrijk onderdeel zijn van het studentenleven. Redenen genoeg dus om dit fenomeen eens onder de loep te nemen.

De eerste fakbar in de rij is die van de Landbouwkring. Ze luistert naar een naam die overeenkomt met het geluid van een varken. Een feestvarken in dit geval, want de 'Gnorgl' vierde afgelopen week haar tiende verjaardag. Veto sprak met Stephan De Bock en Thomas De Vis — respectievelijk 'Gnorgl'-verantwoordelijke en vicepres van de Landbouwkring — over landbouwers, streakers en brievenbussen.

Veto: De 'Gnorgl' bestaat nu tien jaar. Was er woorden dan geen fakbar van de Landbouwkring?

Thomas De Vis: «Vroeger had je alleen de pauzeruimte op de fakulteit — het Boerenkot. Daar mochten de landbouwers wel twee keer per week langer blijven maar dat was geen ideale situatie. Stilaan gingen ze buiten de fakulteit iets zoeken. Wat nu de 'Gnorgl' is, was toen een vervallen dorpskafee. Enkele landbouwers zijn er toen een paar keer binnengebrouwen om eens te kijken hoe de staat van het gebouw was. Ze hebben een rit ingeklopt, wat rondgelopen en gezien dat het al bij al nog meeviel.»

Stephan De Bock: «Daarom zijn ze toen naar de brouwerij gegaan voor een huurkontraat en zijn ze begonnen timmeren. Heel het kafee zoals het er nu uitziet is eigenlijk door de landbouwers van toen ineengetimmerd, tot de plafonds toe.»

Veto: Heel wat Leuvense fakbars hebben de afgelopen jaren af te rekenen gehad met huisvestingsproblemen. Hebben jullie daar ook last van?

Stephan: «De kans dat ze ons buitengooien is heel klein. Wij huren het gebouw van de brouwer en die is heel tevreden. We halen elk jaar vlot het vereiste aantal vaten.»

Thomas: «We zitten wel met het probleem van de nieuwe wetgeving op de kwaliteit van de gebouwen. We moeten voor de brandweer een stappenplan opstellen waarin we uitstippelen hoe we het gebouw tegen — ik geloof — 2004 in orde willen brengen. Die wetgeving is niet echt begrijpelijk opgesteld, en daarbij komt nog dat we — omdat we geen eigenaar zijn van het kafee — minder gemakkelijk geld krijgen van de brouwer.»

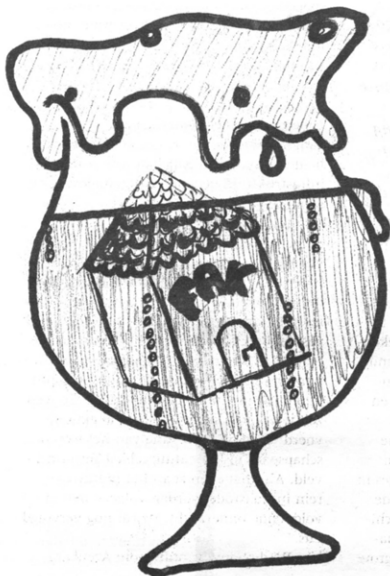
Stephan: «Als je verbouwingen wil doen aan het huis, is het soms ook moeilijk om uit te maken wie dat nu eigenlijk moet betalen. Wij moeten dat in principe niet betalen, maar wie dan wel? De eigenaar of de brouwer?»

Thomas: «Daarom proberen we ook wat meer continuïteit te brengen in de relatie met de brouwer. Het kafee valt juridisch onder de vzw 'De Landbouwvrienden' en sinds dit jaar hebben we voor die vzw een Raad van Beheer van vier oud-studenten. Vroeger bestond die RVB gewoon uit de 'Gnorgl'-verantwoordelijken van dat jaar. Door daar nu vaste mensen in te zetten hopen we te voorkomen altijd dezelfde fouten te maken.»

Veto: Is het eigenlijk moeilijk om mensen te vinden die 'Gnorgl'-verantwoordelijke willen zijn?

Thomas: «De werking van de 'Gnorgl' hangt samen met die van het presidium van de Landbouwkring. Er worden bij de presidiumverkiezingen twee personen verkozen die dan instaan voor het dagelijks bestuur van de 'Gnorgl'.»

Stephan: «Veel hangt af van de verantwoordelijken van het jaar voordien. Wanneer die het gebouw verwaarlozen, is het

natuurlijk minder gemakkelijk studenten te vinden die hier op kot willen zitten.»

Thomas: «Het grootste probleem is immers dat je dan boven een kafee zit. Daar hebben veel mensen schrik van.»

Stephan: «Studenten vragen zich af of je als 'Gnorgl'-verantwoordelijke wel kan studeren, maar ik vind dat dat nog wel meevalt. De koten bevinden zich op de tweede verdieping. Wat lawaai betreft, hoor ik alleen soms de bassen.»

Veto: Tot wanneer blijft de 'Gnorgl' eigenlijk open?

Stephan: «Tot aan de blok, dus iets langer dan de meeste fakbars.»

Thomas: «Maar ook in de blok en tijdens de eksamens proberen we open te doen.»

Stephan: «Tijdens de eksamens? Ja? Maar dan is er toch wel een sluitingsuur!»

Veto: Over sluitingsuren gesproken, bepaalde fakbars in de Leuvense binnenstad krijgen nogal eens klachten van burens over geluidsoverlast, doorweekte brievenbussen en meer van dat fraais. Is dat bij jullie ook het geval?

Thomas: «Toen het kafee pas werd opgericht deden de burens wel moeilijk. Er is toen zelfs een komitee opgericht tegen het kafee. Maar nu gaat het veel beter. We doen ook wel veel moeite. Op drukke avonden staat er iemand buiten om te zien of niemand staat te kotsen of in brievenbussen staat te pissen. En om niet té veel lawaai te maken zetten we de bassen van de muziek af.»

Stephan: «We hebben in het begin van het jaar ook een brief rondgestuurd waarin staat dat er ooit wel eens wat lawaai kan zijn, maar dat we er alles aan doen om dat tot een minimum te beperken. En als er echt een grote activiteit is — zoals de beach party of de smartlappenavond — dan verwittigen we de burens, zodat ze op voorhand weten dat het laat kan worden.»

Thomas: «We doen ons best om zatte studenten zo veel mogelijk van de straat te houden, behalve voor het streaken natuurlijk.»

Veto: Pardon?

Thomas: «Het gebeurt hier wel eens dat iemand zich hier spontaan in het kafee volledig uitkleedt en in zijn bloot gat een rondje rond de kerf loopt.»

Stephan: «Naar het schijnt is daar zeven jaar geleden iemand mee begonnen en nu wordt dat nog steeds gedaan. Het was zelfs een tijdje een echte rage.»

Veto: Betekent dat dan dat het publiek van de 'Gnorgl' voornamelijk uit mannelijke studenten bestaat die graag uit de kleren gaan?

Thomas: «Absoluut niet! Dat streaken gebeurt enkel wanneer het zeer laat is en er nog maar weinig volk is. Het is ook niet zo dat hier alleen maar mannen zitten. Integendeel, ik denk dat ongeveer de helft van het 'Gnorgl'-publiek uit vrouwen bestaat.»

Veto: Welk publiek bereiken jullie eigenlijk met jullie fakbar? Zijn dat enkel landbouwstudenten?

Stephan: «Over het algemeen wel. En studenten die hier in de buurt op kot zitten.»

Thomas: «Uit de Leuvense binnenstad komen alleszins heel weinig studenten naar de 'Gnorgl'. Niemand haalt het in z'n kop om hier die berg op te fietsen.»

Stephan: «Volgens mij is dat het grootste verschil tussen de 'Gnorgl' en andere fakbars. Omdat wij hier in Heverlee gevestigd zijn, komen hier zo goed als geen 'vreemden'. Dat is wel jammer, maar het voordeel ervan is dat je hier als landbouwstudent altijd alleen kan

binnenkomen omdat je hier altijd wel iemand kent.»

Veto: Zit hier dan altijd eenzelfde kliekje studenten?

Stephan: «Op het einde van het jaar is dat zeker het geval. Maar ik denk dat iedere landbouwer hier wel eens binnenspringt.»

Thomas: «Je hebt een heel deel vaste

klanten en daarnaast zijn er diegenen die vooral langskomen wanneer er iets speciaals georganiseerd wordt. Zo krijgen we hier iedereen wel eens over de vloer.»

Stephan: «Om de landbouwstudenten te bereiken gaan we ook naar de lessen met sketches en stimuleren we vooral de jaarpresidia om iets te organiseren. Ook de keuze van tappers is heel belangrijk om volk in je kafee te krijgen.»

Veto: Als je een avondje gaat stappen in de 'Gnorgl', welke muziek kan je dan verwachten?

Stephan: «Dat hangt ervan af omdat de studenten zelf draaien. Ze wisselen elkaar voortdurend af achter de draaitafels.»

Thomas: «Normaal is het nogal gericht op muziek van het genre 'Afrekening', tenzij er spontaan *ambiance* komt natuurlijk. Dan zijn de schlagers niet veraf. En op de speciale avonden is er natuurlijk ook wel technodisko.»

Stephan: «We proberen elke week iets speciaals te doen. Deze week was het nog cowboy-avond, maar we hebben ook een disko- en een cocktailavond, een pateravond met streekbieren, een *beach party*, een jenever- en Duvel-night, noem maar op.»

Thomas: «Bekendste is toch nog de Palmes Smartlappenavond, denk ik. Dan zit hier stampvol en staat iedereen te dansen. En de 'Full Monty'-nacht is ondertussen ook al berucht geworden.»

Stephan: «Ook de jaarpresidia flansen regelmatig iets in elkaar.»

Veto: Veel studenten gaan naar een fakbar omdat de drank er goedkoper is dan in een doorsnee kafee. Hoe zit dat bij jullie?

Thomas: «Als je bij ons een bierkaart koopt, betaal je dertig frank voor een pint. Anders is het vijftientig, wat toch nog altijd heel goedkoop is.»

Stephan: «We maken hier dan ook nagevoel geen winst. De huur van het gebouw is nogal hoog en op bier — onze grootste bron van inkomsten — maak je nu eenmaal niet veel winst.»

Kristof Daniels

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD,...

van **fifties tot seventies**
van **klassiek tot modern**

2010

Kringloopwinkel Spit,
alles wat je kot nodig heeft

OPENINGSUREN
dinsdag t/m vrijdag 10u-18u
zaterdag 10u-17u

Diestsesteenweg 104, Kessel-Lo
016/26.09.21

(advertentie)

Professor Gust De Meyer over emo-tv en reality-tv

"In feite is de Jerry Springer Show een zeer moraliserend programma"

Eality-tv en emo-tv zijn fenomenen die een tijdje geleden nog uitsluitend afgedaan werden als 'tipisch Amerikaans'. Vandaag echter kunnen ook wij de programma's waar bekentenissen gespuid worden, misdadigers gezocht en bizarre personages tentoongespreid worden, niet meer van onze televisiekkanalen wegdenken. Enerzijds is er wel import uit Amerika, maar hoe langer hoe meer wordt die naar de kroon gestoken door creaties van eigen bodem, die ons verschillende aspecten van de soms schokkende, soms ontroerende werkelijkheid tonen. Anderzijds zijn er ook creaties als de VRT-serie 'Camping', die weer op een andere manier hetzelfde leven tonen "zoals het is". Dat beide manieren van weergave grondig verschillen van de klassieke documentaire zoals we die kennen van vroeger, is wel het minste wat je kan zeggen. Waar dat verschil precies zit, vroeg Veto aan Gust De Meyer, professor aan het departement communicatiewetenschap.

"Zolang je maar niet schrijft: De Meyer pro Jerry Springer."

Gust De Meyer: «De laatste jaren is er op televisie een tendens waar te nemen waarbij de grens tussen de realiteit en het beeld van de realiteit vervaagt. In het verleden is het altijd zo geweest dat de realiteit op één of andere manier bemiddeld moest worden, bijvoorbeeld door de camera. Het resultaat waren documentaires over emotionele of reële onderwerpen. Emo-tv en reality-tv verschillen erin dat hetzelfde getoond wordt als in die documentaires, maar dat het nu op een andere manier wordt aangepakt, namelijk niet langer in een edukatieve of een moraliserende vorm. Wat nu veel meer gebeurt, is dat de realiteit en de emoties zelf, ongefilterd op het scherm komen, zonder een ingreep van de programmamaker. Die oude televisiekultuur noemt men ook wel paleo-tv, de nieuwe, waarom-

der emo-tv en reality-tv ressorteren, heet dan neo-tv.»

Veto: Wat is dan het verschil tussen emo-tv en reality-tv?

De Meyer: «Bij reality-tv is de camera er meteen bij, meestal bij spektakulaire gebeurtenissen. De camera zit bij wijze van spreken op het gebeuren, bijvoorbeeld bij een brand of een ongeluk. Bij emo-tv daarentegen wordt geen spektakulair, maar een emotioneel thema behandeld in de studio. Een voorbeeld is het programma 'Goedele' op VTM. Reality-tv is daarmee vergeleken veeleer een nieuwe vorm van documentaire.»

Veto: Hoe plaatst u programma's als The Jerry Springer Show en 'Camping'?

De Meyer: «Het etiket reality-tv is slechts gedeeltelijk van toepassing op 'Camping'.

De makers zijn maanden op die camping gaan filmen. Ze stonden midden in de gebeurtenissen op de camping. Maar in plaats van die beelden onmiddellijk op het scherm te gooien, wordt er achteraf een script geplakt op dingen die in de realiteit zijn opgenomen. Men maakt er als het ware weer een fictief verhaal van door er een duidelijke verhaalstructuur in aan te brengen. De 'Jerry Springer Show' leunt dan weer meer aan bij emo-tv. Het is weliswaar ook voor een groot stuk geënceneerd, en er zijn duidelijke afspraken gemaakt in de studio hoe de uitzending moet verlopen.»

Veto: Hoe komt het dat de 'Jerry Springer Show' en 'Goedele' morele discussies uitlokken en 'Camping' niet zo gekontesteerd is?

De Meyer: «'Goedele' bijvoorbeeld is een programma dat is opgebouwd rond pro's en kontra's en dus ook meer reacties uitlokt. Mannen die van luiers seks houden bijvoorbeeld, komen in 'Camping' niet aan bod. Dus de thematiek van 'Goedele' leent zich meestal tot een meer uitgesproken voor en tegen. Mensen getuigen over iets waarover dan gediscussieerd wordt.»

Veto: Wat is de rol van de camera bij een dergelijk soort tv?

De Meyer: «De camera kan wel een rol spelen, bijvoorbeeld door

in te zoomen, wat het dramatische effect verhoogt. Maar ik ben van mening dat vooral het voorbereidende werk bij de praatprogramma's van Jan Van Rompaey en Goedele Liekens cruciaal is wat het betreft het emotionele gehalte: het is namelijk belangrijk geschikte praatgasten te vinden die in het openbaar hun diepste zielenroerselen willen opbiechten. Eenmaal die mensen in de studio zijn, zullen ze ook wel zonder die camera bereid zijn om hun emotionele leven voor de gemeenschap tentoon te spreiden. In het algemeen heb je twee soorten gasten in zulke programma's: enerzijds mensen die met het stigma rondlopen dat ze rare mensen zijn, mensen die zich ongewoon gedragen in het dagelijkse leven. En dan heb je anderen die echt met een probleem zitten, bijvoorbeeld hun kind dat overreden is. Ik denk dat ze allebei gemotiveerd zijn om te komen getuigen vanuit een reflex van: "als ik het nu allemaal eens ga zeggen zoals ik ben, dan weet iedereen dat ook mensen zoals ik bestaan en dan wordt er misschien begrip voor mij opgebracht." Ik denk dat het belangrijker is dat je zulke mensen überhaupt kunt vinden dan de rol die de studio en de camera's in zulke programma's spelen.

Hierbij rijst natuurlijk meteen de vraag of je die mensen moet beschermen tegen zichzelf. Ik weet dat er bij de 'Jerry Springer Show' duizenden mensen op de wachtlijst staan om ook eens in het programma te mogen komen getuigen. Bovendien weet ik ook dat zeer weinig mensen zich achteraf na een dergelijke getuigenis bekocht voelen. Dit gebeurt bij 'Goedele' wel regelmatig, maar dat komt net omdat je er uitgesproken voor en tegens hebt en dat een studiogast daardoor kan vinden dat hij niet genoeg aan het woord is gekomen. Deze uitzondering niet te na genomen vind ik het toch merkwaardig dat zeer weinig mensen zich bekocht voelen.»

Veto: De commerciële en de openbare omroep voeren een andere politiek over wat kan en niet kan in zulke programma's. Zijn er volgens u criteria die bepalen wat kan en wat niet kan, en wanneer je als programmamaker over de schreef gaat?

De Meyer: «Het beleid dat de openbare omroep voert, en vooral voerde, werd onlangs goed verwoord door Jan Van Rompaey. Bij de start van het nieuwe seizoen van 'Jan Publiek' verzette hij zich in een interview in 'De Morgen' tegen de 'Jerry Springer Show' en noemde hij het een beestenboel. Dit betekende voor hem niet dat 'Jan Publiek' een braaf programma moet zijn, maar wel dat de discussies in zijn programma onder controle gehouden moeten worden en met mensen die toch over enige intelligentie beschikken. Deze uitspraak tipeert hem perfect: er moet intelligent en gekontroleerd gepraat worden over de thema's die hij aandraagt. En in dit soort uitspraken klinkt ook het oude project van de openbare omroep door. Er leeft aan de Reyerslaan nog altijd een beetje het ideaalbeeld van een gefatsoeneerde discussie zoals die vroeger vaak onder geleerde heren rond de tafel werd gevoerd.»

Ik stel vast dat de mensen tegenwoordig zelf wel uitzoeken wat ze willen zien en willen horen. Het is niet Jan Van Rompaey die aan de kijker moet duidelijk maken wat zijn mening is, want Van Rompaey heeft zijn mening en dat is zeer duidelijk te zien in zijn programma. Sommige panelleden snauwt hij gewoon af en laat hij niet aan het woord komen. Zij die zijn mening delen, laat hij uitgebreid aan het woord. Ik ben niet voor of tegen Van Rompaey en zijn programma, maar ik vind wel dat dat soort televisie niet meer van deze tijd is. De kijker pikt het niet meer dat men aan hem op een paternalistische manier ideeën over fatsoen probeert op te dringen. Commerciële televisie heeft minder moeite met het inspielen op deze trend.»

Veto: Nochtans merk je toch ook dat VT4 niet zomaar kan doen wat ze wil: sommige adverteerders trekken zich terug omdat ze niet met de 'Jerry Springer Show' wilden geassocieerd worden.

De Meyer: «Maar dat is toch mooi. Dat er een reactie komt van de kant waar VT4 het meest gevoelig voor is, namelijk de adverteerders en de kijkers. Let op, dit is iets anders dan dat een overheidsinstantie op voorhand zegt wat kan en niet kan. Het is typisch voor de tijdsgeest dat kijkers en adverteerders dat zelf moeten uitmaken.»

Naïef

Veto: Dan vindt u de maatregelen van minister Van Rompy, die vond dat de 'Jerry Springer Show' naar een later uitzenduur moest verschoven worden, waarschijnlijk ook overdreven?

De Meyer: «Als het de minister zijn bedoeling is de jonge kijkers te sparen, is dit een vrij naïeve oplossing. Hij zou moeten weten dat een later uitzenduur geen oplossing is, omdat kinderen ook videorecorders kunnen bedienen, waarmee ze het 's avonds laat op kunnen nemen en de volgende dag kunnen bekijken. Bovendien maakt het verbieden het net extra aantrekkelijk voor kinderen om toch naar dat programma te kijken. En waarom zou het kinderen überhaupt verboden worden ernaar te kijken, de 'Jerry Springer Show' is immers ook een mooie kans voor ouders om samen met hun kinderen naar televisie te kijken en er met hun kinderen over te praten.»

Ten tweede heb ik er altijd moeite mee gehad als de overheid rechtstreeks ingrijpt in de televisieprogrammatie. Voor VT4 lijkt het me duidelijk, voor hen gelden de richtlijnen in Groot-Brittannië, en niet de Belgische richtlijnen, omdat de zender van daaruit uitzendt. Als je als overheid ingrijpt, waar begin en eindig je dan? Vandaag is het de 'Jerry Springer Show', maar morgen kan het ook een ander programma zijn. Bovendien moet je ook eens goed kijken naar de 'Jerry Springer show'. In feite is het een zeer moraliserend programma. Aan het einde van het programma geeft Springer zijn beruchte speech waar de waarden die

vervolg op p. 7

CHAOS

café pool snooker

in het hartje van Leuven
op je weg naar de Oude Markt

Zeelstraat 1 (boven Lunapark)

tel.: 016/23.33.10

open 7 op 7 van 11.00 tot 02.00 uur
zat. en zon. van 15.00 tot 02.00 uur

Jan Van Rompaey over de grens

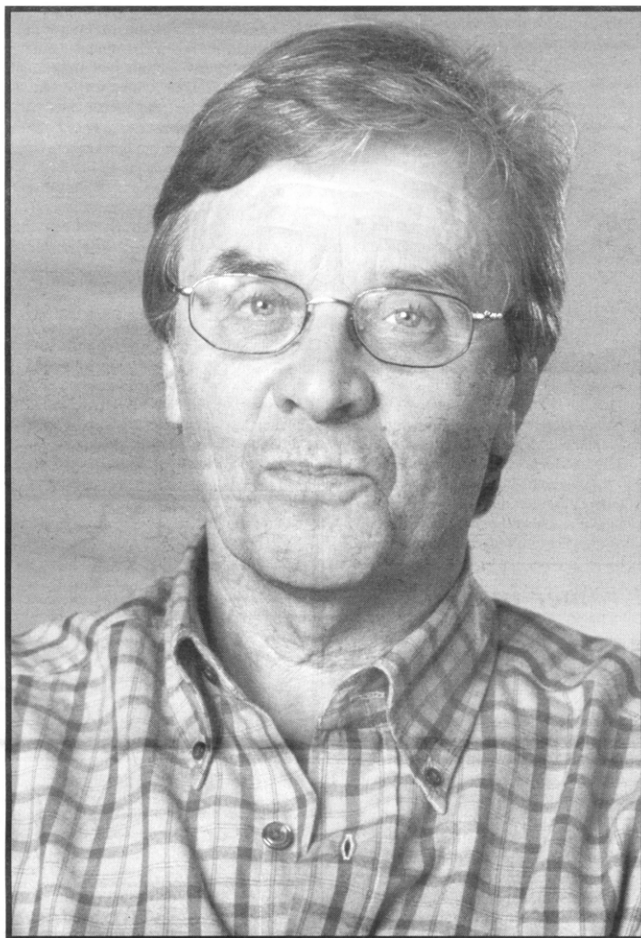
“De grens ligt voor mij bij het uitlokken van emoties”

Veto *op zoektocht naar de mening van de gemiddelde Vlaming, wel naar die van de man die ze ons wekelijks op een dienblaadje voorschotelde was het dat Veto even naar de mening peilde van Jan 'Publiek' Van Rompaey. De klacht van mediaminister Eric Van Rompuy over het vroege uitzenden van The Jerry Springer Show kan alleszins op zijn begrip rekenen.*

Jan Van Rompaey: «Er wordt wel vaak gezegd dat ouders hun kinderen maar in het oog moeten houden, maar die tijd is al lang voorbij. Veel kinderen komen vroeger thuis dan de ouders, blijven dan thuis en kiezen op televisie wat ze willen. Ik vind dat we daar rekening mee moeten houden, maar men moet daarom Jerry Springer nog niet gaan verbieden. Toch vind ik wel dat aan bepaalde uitzendingen een bepaald uur verbonden is, en dat heeft te maken met kinderen. In de mate van het mogelijke moeten we daar rekening mee houden. Ik ben het er bovendien mee eens dat dit soort uitzendingen, die vaak de meest wilde seksuele aberraties bevatten, bovendien een vorm van geweld zijn die kinderen absoluut niet kennen, tenzij in tekenfilms. Ik vind dat men dat niet moet loslaten op een uur dat alle kinderen thuis zijn.»

Veto: *Hoe ver kan men volgens u gaan in het in beeld brengen van mensen en hun persoonlijke emoties, en in hoeverre mag dat dan ten voordele van de kijksijfers van een zender gaan?*

Van Rompaey: «Het is duidelijk dat die techniek hoe dan ook werkt; ook bij VT4, een station dat weinig geld heeft en toch veel kijkers. Ik weet ook precies wat ik moet doen en waar ik het over moet hebben om kijkers te lokken: als je een hele uitzending maakt over de voor- en nadelen van masturbatie dan ben je dus bijna zeker dat daar een heel aantal mensen meer naar kijkt dan anders. Dat moeten we accepteren, maar de vraag of we het dan ook echt op die manier moeten gaan doen, dat is iets anders natuurlijk. Voor mij moet er geen sensuur zijn. Ik vind dat op televisie eigenlijk alles moet kunnen, alles op zijn tijd dan. Het is ook duidelijk dat iemand als Jaspers, die schitterende dingen gemaakt heeft in de pure human interest sector, vaak naar seks grijpt en daarbij steeds maar verder gaat: oude playboys en seks, nonnen en

seks bijvoorbeeld. Ik bedoel maar: het is heel duidelijk dat hij daarmee wil pikken, en dat doet hij dan ook, dat weten we allemaal.»

Veto: *Waar ligt dan eigenlijk de grens tussen programma's als 'Goedele' en 'The Jerry Springer Show' op VT4? En welke positie bedoelt u zichzelf daarin toe?*

Van Rompaey: «De grens ligt voor mij bij

het uitlokken van emoties: je moet emoties niet uitlokken of provoceren, je moet ze wel vaststellen, registreren en uitzenden als ze er zijn. Maar je moet niet alles doen om mensen in emotionele toestanden te brengen waardoor ze ook zichzelf niet meer zijn. Verder vind ik dat zo gauw uitzendingen gemaakt worden om de pure seks, en alleen om de kijksijfers, dat je daar ook

vervolg van p. 6

in de Amerikaanse samenleving gelden, telkens worden gedebiteerd op een moraliserende toon. De boodschap is steeds: wat je hier gezien hebt is allemaal mogelijk, maar het hoort eigenlijk niet. Als je het op deze manier bekijkt, zou men dus eigenlijk blij moeten zijn met de 'Jerry Springer Show'.
Veto: *En wat vindt u van de agressie en de vechtpartijen in het programma?*

De Meyer: «Iedereen spreekt schande over de agressie in dit programma, maar als mensen met woorden met elkaar in de clinch geraken, wordt het wel geaccepteerd, terwijl woorden even zwaar kunnen kwetsen. De agressie in de 'Jerry Springer Show' is ook niet meer dan een ontlasting van de primaire driften, iets waar we in het dagelijkse leven niet meer toe in staat zijn. Mijn uitgangspunt bij dit soort programma's is: er moet toch iets in die programma's zitten waardoor het zoveel kijkers trekt. Het moet toch meer zijn dan platte kommersie dat het volk manipuleert. Jerry Springer trekt in die zin mensen aan omdat ze zich erbij betrokken voelen. Er werd vroeger onder de kerktoren in mijn dorp ook gevochten om een meisje. Of dat nu onder die kerktoren gebeurt, of op wereldschaal

voor de televisie, dat is voor mij hetzelfde. Het punt is dat het een herkenbare situatie is. Alleen is het zo, dat wanneer iets voor heel de wereld gebeurt, het ineens schokkender lijkt, alsof het een ongeloflijk groot probleem is. Ik denk uiteindelijk ook dat die vechtpartijen zwaar onder controle gehouden worden. Bij Jan Van Rompaey wordt er daarentegen beschaafd gediscussieerd.»

Intellectueel

Veto: *Waarom denkt u dat 'Camping' zulke hoge kijksijfers heeft en een breed publiek bereikt?*

De Meyer: «Maar ik denk dat je er van versteld zou staan, hoeveel intellectuelen er ook naar Jerry Springer kijken. In academische kringen houdt niemand van Jerry Springer, maar iedereen heeft het programma toch gezien. Je zou kunnen zeggen dat zij die kritiek uiten op dit programma in een comfortabele positie zitten, want ze kunnen meegenieten van het spektakel en er tegelijkertijd commentaar op leveren. Je zou dat fenomeen eigenlijk psycho-analytisch moeten benaderen, want het is een rare vaststelling.»

Veto: *En waarom kan er dan wel onverdoord worden gekeken naar 'Camping'?*

De Meyer: «Misschien heeft het te maken met een soort nostalgie die iedereen heeft, zowel de 'gewone mens', als de 'intellectueel'. Een verlangen naar een gemeenschappelijke cultuur waar alles eenvoudig is, iedereen die dicht bij mekaar leeft, elkaar helpt, waar er nog sprake is van een hechte gemeenschap. Misschien een terugkeer naar een eigen jeugd, een Vlaamse identiteit. Bovendien is 'Camping' ook goed gemaakt: het is een programma waar iedereen vanuit zijn eigen optiek naar kan kijken. Naar Jerry Springer kijkt ook iedereen vanuit een eigen optiek, maar je moet wel voor of tegen zijn. In 'Camping' herkent de gewone man zich en de intellectueel ook, of beter, zou zich daarin willen herkennen. Misschien ziet deze laatste groep van kijkers een nieuw ideaal in zo'n gemeenschap. Het succes van 'Camping' heeft ook te maken met een algemene intellectuele belangstelling voor het volk, het populaire, het slopen van onderscheidingen tussen hoog en laag, wat ook een kenmerk is van deze postmoderne tijden.»

Veto: *Is televisie de laatste jaren minder hypocriet geworden door het echte leven weinig omfloerst weer te geven?*

De Meyer: «Ik denk van wel, als je met hypocrië bedoelt dat er een bemiddelende

eens grondig over moet nadenken. Natuurlijk is het wel zo dat die grenzen voortdurend opschuiven, en ik vind dat je daar dan maar moet mee meegaan, op zich heb ik daar geen probleem mee. Ik ben er ook zeker van dat die grenzen over enkele jaren weer terug achteruitgeschroefd gaan worden. Wat mezelf betreft, naast die emoties, vind ik seks om de seks iets te gemakkelijk en te goedkoop om kijksijfers te halen. Maar langs de andere kant, als het dan gaat over seks bij gehandicapten, en we beschikken over een heel goed gemaakte scène van een gehandicapte die bij een hoer komt, dan vind ik dat dat ook moet kunnen. Daar ligt de lijn bij mij dan weer een stuk verder, omdat zoiets een bedoeling heeft en ook gevaloriseerd kan worden.»

Fatsoen

Veto: *Is er nog een groot verschil in de omgang met dit soort programma's tussen de commerciële televisiestations en de openbare omroep?*

Van Rompaey: «De openbare omroep moet zich aan de grenzen van het fatsoen houden, wat die grenzen ook mogen zijn, en moet daar regelmatig eens over nadenken. De commerciële omroepen trekken ook hun grenzen, want je ziet nu al dat bij VT4 een aantal adverteerders zich terugtrekken omdat ze niet willen dat hun spot samen met een programma als de Jerry Springer Show wordt uitgezonden. Dus ze hebben allicht andere redenen dan wij om toch wel eens over alles na te denken, maar in beide gevallen hebben we allebei wel reden om eens goed na te denken. Ik vind bijvoorbeeld pure vulgariteit niet kunnen. Zij willen dat misschien wel doen omwille van de cijfers, maar kunnen dan weer niet omwille van de adverteerders. Dus op die manier zullen ze ook wel een beetje beginnen oppassen: als hun advertentie-inkomsten teruglopen omwille van de reputatie van de zender, zitten ze ook verkeerd.»

Veto: *Wat gebeurt er in 'Camping', hoe gaat men daar anders te werk in het laten zien van het leven zoals het is?*

Van Rompaey: «Maar dat vind ik precies de grote attractie van een programma als Camping, die tenslotte een miniwereldje is waar intriges, passies en al die dingen hun gang gaan en alle gevoelens naar boven komen. Ik vind het absoluut niet verkeerd dat de kamera registreert wat daar allemaal gebeurt. Omdat ze daar zolang geweest zijn met die kamera, provoceert de kamera niks meer, gebeurt er niks of toch heel weinig omwille van die kamera. Het wordt misschien wel een beetje gechargeerd omdat ze de kamera toch wel voelen, maar eigenlijk worden de zaken niet verkeerd voorgesteld. Ik vind het helemaal niet verkeerd dat dat bijna een uit het leven gegrepen soap is, dat is ook de bedoeling. Wat de kamera daar registreert zijn de feiten van elke dag.»

Jeroen Lissens

instantie is die alles moest filteren voor de zogenaamde massa. Het oude model van televisie bestaat bijna niet meer. Het stond voor een mooie opdeling van programma-soorten: nu gaan we even naar het nieuws kijken, dan aan educatie doen en tenslotte nog een beetje ontspannen. Dit wordt nu allemaal door elkaar gegooid wat volgens mij ook dichter bij de realiteit staat. De jonge generatie speelt immers spelletjes op de computers, maakt er huiswerk op, en doet informatie op in cyberspace. We hebben een nieuwe cultuur die gedragen wordt door tegelijk leren, zich informeren en zich tegelijk ontspannen. Er is dus minder hypocrië omdat het onderscheid tussen de realiteit en wat er van gemaakt wordt in het programma kleiner is en je minder een alleswetende talkshowleider, genre Van Rompaey, ziet. Ook wordt nu het onderscheid tussen hoge en lage cultuur op televisie opgeheven. Eindelijk begint men in te zien dat er in de lage cultuur ook waardevolle dingen gebeuren waarin evenveel over het menselijke project gezegd wordt als in het kunstwerk van de hogere cultuur. En ik vind dat geen negatieve evolutie.»

Sofie Overstijns
Jeroen Lissens

Wim Vandekeybus met jongste choreografie in Stuc

De alchemie van een mite

Choreograaf Wim Vandekeybus is een graag geziene gast in Leuven. Zijn dansvoorstellingen bezitten een eksuberante teatrale verwelving die het jonge volkje bijzonder fascineert. Zijn recentste voorstelling 'Seven for a secret never to be told' is intussen ruim een jaar oud en voor het laatst in ons land te zien.

Niet alleen vogels zijn er gek op.

Vandekeybus heeft zo zijn favoriete thema's. Toeval is daar misschien wel het belangrijkste van. 's Mans eerste choreografieën spelen met de reflecten van het menselijk lichaam in een overdaad aan gevaarlijke impulsen als vallende stenen. Reflectie hieromtrent leidde zelfs tot het opvoeren van blinde dansers. In 'Seven for a secret never to be told' is er in de evokatie van

het onvoorspelbare een verglijding van een voornamelijk lichamelijke problematiek naar het veelmeer geestelijke. Het ongrijpbaar wordt benaderd via de droom, de mite, het sprookje. De vluchtige marge van het leven wordt dus weerom getematiseerd, zij het met andere accenten. Eerdere benaderingen verschijnen nog als echo: de vallende stenen worden lichte veren, dansers ontnemen

zich door achteruit te lopen de bewegingszekerheid die het zicht biedt.

De drang naar duisterheid die bijvoorbeeld de okulte praktijken van het surrealisme kenmerkt dient zich ook aan in alledaagse dingen. Uitgangspunt voor het stuk van Vandekeybus is een Iers rijmpje dat het ongeluk moet bezweren in de konfrontatie met een ekster. *One for Sorrow, two for Joy, three for a girl, four for a Boy, five for Silver, six for Gold, seven for a Secret never to be told.* Bijgeloof is een manier om betekenis te verlenen aan gebeurtenissen uit het leven, meer bepaald diegene waar we geen vat op hebben. Het wekt daarom gezinszins verwondering dat Vandekeybus zich interesseert voor dit fenomeen.

Gloeilamp

De voorstelling vangt aan met een aanzwellend licht, een flauw schijnsel dat een transparantie aan de droom wil verlenen. Dit licht brengt ons overigens bij een andere centrale topic uit het oeuvre van Vandekeybus: de energie. Zoals de beroemde uitvinder Thomas Edison de energie tastbaar wist te maken door de gloeilamp, zo

toont alchemist Vandekeybus deze in een teatrale mix van verschillende media. In 'Seven for a secret never to be told' ruimt de overdaad plaats voor een nieuwe soberheid. Ditmaal bijvoorbeeld geen film, maar louter dans en theater. De muziek in functie van deze laatste twee. Een subtiele verrijking van het eigen dansvocabularium, mogelijk een ommekeer voor Vandekeybus. Ook aan structuur is in Seven secrets geen gebrek; het rijmpje biedt een leidraad voor het geheel.

Maar wat heet soberheid? In het begin toont zich slechts een lege scène, maar deze wordt even nadien weer overrompeld door chaos van wervelende lichamen. Bij Vandekeybus is de chaos van het groteske onvermijdelijk. Al spel ontplooit het stuk zich tot een wilde brok energie die performers en toeschouwers naar grenzen van lichaam en geest doet zoeken. Decors, dans, theater, en muziek plooiën zich weer samen tot een bruisend enigmatisch geheel. Na een gestadige energetische pulsatie van het mitische universum dat de ekster voortbrengt rest nog slechts een slagveld. De figuur van de buitenstaander die de mite achternalohde kan het geheel niet meer plaatsen. Hij blijft verweesd achter, uitgeput door het ekses. Het geheim laat zich goed bewaren. Ook voor de toeschouwer blijft er voldoende werk voorhanden voor een poging tot ont-hulling, of voor nachtmerries achteraf.

Jeroen Peeters

Konsert van popweirdo Kramer in Stuc

Buddy Holly will never die

Ce week presenteert Stuc haar eerste konsert van het seizoen. Hiervoor wordt de New Yorkse bolleboos Kramer op het podium gehaald. Voor zijn bizarre pop laat hij zich in Leuven bijstaan door Milksop Holly. Naar goede gewoonte wordt het voorprogramma verzorgd door een groep van eigen bodem, Perverted.

Voor een eerste konsert van het seizoen is het gepast om niet de eerste de beste de spits te laten albijten. Kramer behoort

wellicht tot de topcategorie, althans in de 'underground'-klasse. De man is intussen veertig en heeft bijgevolg al heel wat sporen verdiend, aanvankelijk vooral als producer. Zo werkte hij bijvoorbeeld mee aan de Pulp Fiction-hit 'Girl, You'll be a Woman Soon' van Urge Overkill. Intussen heeft Kramer ook drie eigen platen gemaakt. 's Mans hobby's werpen een licht op die eigen produktie, gestoorde pop that never stops being absurd, zoals één van de songtitels gepast opmerkt. Film is een passie, Kramer bezit zo'n drieduizend films. Tussendoor werpt hij ook graag zijn hengel uit. Zo ving

hij ooit een maar liefst honderdvijftig kilowegende tonijn.

De muziek van Kramer is niet anders dan zijn nevenactiviteiten doen vermoeden. Met enige verbeelding is deze muziek gewoon film, waarin de ene grote tonijn na de andere passeert. Tussen de aaneenschakeling van hallucinaties duikt plots een remix van een Beatles-song op. Dit heeft ongetwijfeld meer betekenis dan een banale grap. De talrijke reminissenties aan de popgeschiedenis maken Kramer's muziek veelgelaagd. Zijn jongste cd, *Songs From the Pink Death* is hierdoor in muzikaal opzicht erg toegankelijk, want even poppy als weird. Het zijn vooral gewone liedjes, knap gespeelde pop. De bijzondere aard schuilt in de algehele sleer en de teksten. De nummers zijn atmosferische, soms hypnotiserende lovesongs die drijven op een zweem van wanhoop en nihilisme. Over verloren liefde in de woestijn rond Las Vegas. 'Fear and Loathing' is niet veral.

De rest van het programma sluit nauw aan bij Kramer's producersactiviteiten. Zo is Milksop Holly is een volstrekt onbekende dame die liedjes speelt op akoestische gitaar. Ze zal in Stuc ook in duo met de meester himself spelen. Of ze voor hem een rol van muze kan vervullen moeten we nog afwachten. Ook in eigen land begeleidt Kramer groepen. Zo bijvoorbeeld Perverted, muzikanten die achterstevoren gitaar spelen. Ook deze muziek is filmisch, zij het dat de groep stevige funky gitaarrock brengt. De teksten zijn niet mis te verstaan: *I am a language vampire. Fed up with culture. I'll puke on your carpet (around midnight). I live amongst all these Bill Gates zombies.* Daarna volgt de weg naar Traumaville. Een bemoeidende start voor studeerende melomanië.

Jeroen Peeters

Hello poppers. Ik zie er anders niet zo weird uit als ik klink.

Het verleden als tegenspeler

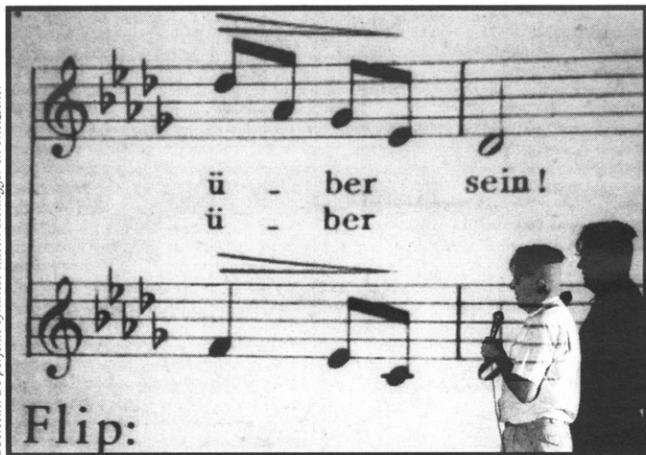
et rotjoch Pim Parel is niet door het leven verwend. Zijn psychisch labiele ma pleegt zelfmoord, zijn pa is zelden of nooit nuchter, zijn vrienden Joop en Flipje besluiten zich niet meer met hem in te laten, en ook de rest van het dorp is het schorem liever kwijt dan rijk. 'Rotjoch' is een ongewone monoloog, geschreven door Gerardjan Rijnders en geregisseerd door Guy Cassiers.

Het bijzondere aan deze voorstelling is de wijze waarop regisseur Guy Cassiers door het gebruik van nieuwe media dit trieste levensverhaal interactief op scène heeft gezet. Nieuw is het gebruik van computer-gestuurde videoprojekties door Cassiers niet. In eerdere produkties koppelde de regisseur het spel van de acteurs aan vooraf opgenomen beelden. In het welgesmaakte 'Hiroshima Mon Amour' bijvoorbeeld — geïnspireerd op het gelijknamige verhaal van Marguerite Duras en gekreëerd in samenwerking met videast Walter Verdin — worden gedachten, gevoelens en sferbeelden op een levensgroot scherm achter de personages geprojecteerd. Zo krijgt de relatie tussen twee mensen, elk met hun eigen verdriet, een psychologische diepgang. In 'Rotjoch' gaat Guy Cassiers nog een stap verder in het aanwenden van videobeelden. De projekties bevatten niet langer achtergrondinformatie, maar vertolken de

tegenspelers van acteur Herman Gillis, die als een volwassen Pim Parel terugblijkt op zijn weinig fortuinlijke kindertijd. De acteur draagt een kous over zijn kop, waardoor zijn ware gelaat nauwelijks zichtbaar is; als een jongen die aan zijn jeugd slechts de identiteit van straatkat en de naam rotjoch overgehouden heeft, beleeft hij de pijnlijke situaties opnieuw. Het videoscherm dient zich als het ware aan als het archief van Pim's jeugd. Alle konversaties

en emoties liggen erin opgeslagen en naarmate het levensverhaal vordert komt het onverwerkte verleden boven, waardoor Pim alles opnieuw beleeft. De projekties vertolken de verschillende personages die zijn jeugd uitmaken door een geëgende lay-out. De verwijten die de dronken vader zijn echtgenote toeschreeuw zijn ontzaglijk grote letters die het hele scherm in beslag nemen.

Het bange antwoord van ma verschijnt

Ubersheim. De perfecte synthese tussen Heidegger en Nietzsche.

De filmweek in Stuc

Een familie als een geweer

aast de oerklassieker 'King Kong' — die geen uitleg meer behoeft — kan je deze week in Stuc nog twee andere films gaan bekijken. In het kader van New Harvest is er 'Vive Elle' van Miriam Kruishoop, en natuurlijk ook de eerste langspeelfilm in de retrospectieve van Hal Hartley.

De sineaste Miriam Kruishoop studeerde cum laude af aan de Amsterdamse Rietveld Akademie. In 1996 kreeg ze de Citroën Award, bestemd voor het beste eindexamenwerkstuk van het afgelopen cursusjaar. De jury zei over 'Da Silva', haar eindexamenproduktie: "De winnende film echter heeft ons niet alleen geraakt — hij was brutaal, geestig, verrassend en intrigerend — maar hij was ook technisch van hoge kwaliteit: het kamerawerk, de montage en het frisse, zeer effectieve gebruik van zwart/wit." Haar vroegere werk bestaat uit kortfilms zonder dialoog. 'Vive Elle' is dus haar eerste langspeelfilm en konsentreert

zich zoals haar vorige projekten op de vrouw. "In al mijn films spelen bijna alleen vrouwen, niet omdat ik nou zo met vrouwen-empansipatie bezig ben, maar omdat ik vrouwen interessanter vind om te filmen dan mannen", aldus Kruishoop.

Het hoofdpersonage in 'Vive Elle' is de jonge Française Agathe die, zo zegt ze zelf, van Smarties en James Bond houdt. Haar vader is heel vroeg van haar weggegaan, wat haar verlatingsangst verklaart. Tegelijk wil ze zich echter niet binden. Zo heeft ze bijvoorbeeld met haar vriend Olivier gebroken omdat ze te bang was om zelf door hem verlaten te worden. In die tweestrijd is Agathe op zoek naar zichzelf, en spiegelt zich in haar zoektocht aan drie vrouwen: haar zelfbewuste nichtje Eve, haar beste vriendin — de sensuele Alexandra — en haar imaginair idool Vera, die alle vrouwen die Agathe bewondert in zich verenigt. In die drie personen vindt ze het vrouwelijke, aantrekkelijke dat Agathe zelf denkt te missen.

Geleidelijk aan echter vertoont Agathe's fascinatie voor deze drie vrouwen

meer obsessieve trekjes, wat uiteindelijk tot fatale gevolgen voor haarzelf en haar omgeving leidt. Die psychologische ontwikkeling weerspiegelt zich in de stijlkeuze. Naarmate Agathe's wanhoop groeit, worden muziek en beeld grimmiger. Kruishoop gaat tevens in tegen bepaalde konventies van de filmkunst: springerige montage, slechte kadrerijng waardoor de hoofden regelmatig buiten beeld vallen en dialogen die van de ene sekonde op de andere van onzin in diepe ernst kunnen omslaan, behoren tot haar filmtaal. Bovendien is elke lineaire plot zoek. De film is eerder een aaneenschakeling van scènes rond hetzelfde thema dan een verhaal in strikte tijd. 'Vive Elle' is een niet-evidente film, die zijn kracht vooral haalt uit zijn vitaliteit.

Fataal

Na het zeer gesmaakte voorgerecht in de vorm van 'Shorts', kan je deze week de eerste echte film van Hal Hartley bekijken. De man werd in 1959 geboren in Lindenhurst, in de VS. Hij studeerde aan het Massachusetts College of Art en film aan de State University of New York. Tegenwoordig behoort hij tot de gevestigde waarden in de sinemawereld en niemand zal kunnen ontkennen dat hij een zeer eigen stijl heeft.

in kleine, onzeker geschreven lettertjes. Het niet te stoppen gekakel van buurvrouw mevrouw Zijkstra rolt in hoog tempo over het scherm. Wanneer de ma van Pimmetje zelfmoord pleegt, staat haar naam in kleine lettertjes op de linkerant van het grote videoscherm. Het TI-TA dat aan de rechterkant verschijnt, schuift langzaam op naar links om dan het woordje moeder op te nemen. Ondertussen vertelt Pim hoe zijn mama na haar zelfmoordpoging door de ambulance moest worden afgevoerd.

Ambulance

Het archief/videoscherm is echter meer dan een film die zich voor Pim's ogen afspeelt en zijn herinneringen aanschouwelijk maakt voor het publiek. Het videoscherm neemt Pim mee in zijn verleden. Pim wordt toegesproken door de personages en het scherm reageert op zijn bewegingen. Wanneer acteur Gillis bijvoorbeeld het woordje 'mama' op het videoscherm wil benaderen, verdwijnt 'mama' in het niets. Het videoscherm vertolkt nu eens de grote angstaanjagende wereld waar Pim Parel door opgeslokt wordt, dan weer doet het dienst als een tekstballonnetje voor de stripfiguurachtige acteur op het podium. De rol van het videoscherm scheidt op die manier een interessante dualiteit. Gezien de interactie met het scherm kan hier moeilijk van een monoloog worden gesproken. Toch wordt de interactie nooit een dialoog: de tegenspelers zijn daarvoor te vluchtig, wat op wondere wijze het leven van de dief met de sok, het rotjoch symboliseert: een stripfiguur voor wie zelfs zijn eigen woorden te vluchtig zijn geworden.

Katrien Darras

Voor wie nog nooit iets van Hartley gezien heeft, is 'Trust' een ideaal vertrekpunt om die stijl te ervaren.

De film fokust zich op enkele sociale thema's, met als belangrijkste de familie, het uiteenvallen ervan en de relatie tussen ouders en kinderen. Matthew Slaughter, gespeeld door Hartley's favoriete acteur Martin Donovan, is een twintiger die door zijn vader nog steeds als een klein kind behandeld wordt en bovendien niet ontslagen is. Hij heeft altijd een handgranaat bij zich, just in case. Dan is er ook Maria Coughlan, gespeeld door Adrienne Shelly, die haar vader met een dodelijke hartaanval bezorgde door hem te vertellen dat ze zwanger is. De twee ontmoeten elkaar en worden vrienden. Zoals steeds bij Hartley passeren de konversaties in deze prent aan een halbrekende snelheid en gaan ze soms over niets: alleen het puur vormelijke is van belang. Soms behandelen ze dan weer de diepste gedachten en zielenroerselen van de protagonisten. Hartley springt tenslotte op een eigenwijze manier om met stiltes én statements zoals: 'A family is like a gun. If you point it into the wrong direction, you will kill someone'.

Bert Balcaen

Voor data en info: zie agenda.

Of u nog iets te zeggen had tegen de dames.

Grand Café La Royale

het eet-, praat- en leescafé

tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes en ... tapbieren en groentesappen, warm en sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Sportjaar ingezet met Sporthappening

Vorige week woensdag zetten Sportraad en het Sportcomité het academiejaar in met een heuse Sporthappening die tal van activiteiten omvatte. Met de Sporthappening wilden beide organisaties de Leuvense student inlichten over de sportfaciliteiten in Leuven. Op het Universitair Sportcentrum in Heverlee kwam naar goede gewoonte vooral de Universitaire sport aan bod. In gebouw de Nayer kreeg je alle informatie over de verschillende sporten die door het Sportcomité georganiseerd worden: van paardrijden tot squash, van kajak tot boogschieten. Voor wie weinig bekend is met deze sporten, was er de gelegenheid te experimenteren. Nieuw dit jaar was weliswaar de activiteit op het Alfons Smetsplein in het Leuvense centrum. Sportclubs uit de Leuvense regio kwamen zich voorstellen. Naast stands van frisbee, Ju-Jitsu en shorttrack, waren ook de traditionelere sportclubs als volley- en basketbal aanwezig. Toch waren vooral de Aikido-demonstraties de grote lokvogels. Natuurlijk waren ook de meeste universitaire sportclubs aanwezig: Spek, de speleologen van de KU Leuven met de speleobox bijvoorbeeld, het zweefvliegtuig van de zweefvliegers en de klimmuur en de rappel van de alpinisten van de universitaire alpinisten. Ook UnivFit, de universitaire fitnesszaal, stelde haar deuren open.

Ondanks het slechte weer kwam er toch aardig wat volk opdagen. De organisatoren kunnen alleszins tevreden over het nieuwe luik van de Sporthappening. Die tevredenheid blijkt overigens ook uit de reacties van de sportclubs, die nu al interesse toonden om er volgend jaar weer bij te zijn. Een tweede editie van dit evenement op het Alfons Smetsplein komt er dus zeker.

pvo

berichten

Sora kiest!

Sociale Raad is de geleding van Loko die zich inzet voor de sociale strijd en probeert de Leuvense studenten te democratisch mogelijk te vertegenwoordigen in verschillende medebehoudersorganen. Wij zoeken nog studenten die mee die vertegenwoordiging helpen verwezenlijken in:

- de Raad van Beheer van Alma

buitenbaan

Deze week niet in Veto:

- Stuc is 100.000 frank kwijt aan Loko, maar ze beseffen het zelf nog niet. Gelukkig zuipen die van Loko wekelijks gemiddeld 100.000 frank op in de Stuc-bar. Het verschil zal dus nauwelijks gevoeld worden. • Mocht het kunstencentrum toch in de problemen komen, is onze tip: schrap alle voorstellingen van 'De Vereniging voor Entoesiasten'. De Vereniging voor Enthousiasten in het publiek is namelijk bijzonder schaars.
- Mogen ook beschikken: Bak-Truppen (reparitriëren die handel, met kussentje!), het Muziek Lod (tenzij het lot (haha) een goede voorstelling van hen naar Leuven brengt), Grace Ellen Barkey ("Interessant", gaapte de dansrecensent).
- Naar verluidt is de budgettaire snoeischaar van het Stuc evenwel in het muziekbestand van het kafee terechtgekomen. In de bar is nu ofwel geen muziek meer te horen, ofwel nice price af dankertjes van Costello of Dylan. Waar is de tijd dat we nog van voor de toeg gedenderd werden door de nieuwste drum&bass-sensatie uit Londen. • Nog meer Loko-nieuws. Onze broeders van Sora mogen van zichzelf geen standpunt innemen over het inlands estelbeleid. • Kan voor problemen zorgen: wat als een Ogoni moet gerepatriëerd worden? Wat als het Sabena-vliegtuig tankt met Shell? Wat als een illegaal zijn huurwaarborg niet meer terugkrijgt van zijn huisjesmelker? Wat als de maaltijden van 77 frank uitgeput zijn in de Alma en een Nederlands-ontkundige Bengaal wil toch worst met appelmoes? Wat als de Dienst Vreemdelingen-zaken een Bosniër terugstuurt ondanks het feit dat hij een Accokaart en -mok als bewijs van integratie kon voorleggen? • Ja, daar hadden die van Sora niet aan gedacht. • Nu we het toch over die onnozele Acomok hebben: moet de Sora-werkgroep Vrouw Man Kind Overboord Universiteit Samenleving zich niet eens uitspreken over dat schaars gekleed Acomokkel dat de kwestieuzer mok in advertenties in deze krant aanprijs? • Of mag dat ook al niet meer?

Filmclub 16mm

projecteert vanaf oktober films voor studentenclubs.

016/26.01.63
095/21.51.03
fax 016/35.37.05

- de Algemene Vergadering van Velo
 - de Interfakultaire Raad Vrouw Man Universiteit
 - de Interfakultaire Raad voor Ontwikkelingssamenwerking
 - de Raad van Bestuur van Alfasst c.v.b.a.
- Ben je hierin geïnteresseerd, bel ons, kom eens langs of stel je vrijdag 16 oktober kandidaat op de Algemene Vergadering. Sociale Raad (Loko) 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven tel.: 016/22.95.41 E-mail: sora@sora.student.kuleuven.ac.be

Verkiezingen Kringraad: Word studentenvetegenwoordiger!

Kringraad, de geleding van de Leuvense Oorloepende Kringorganisatie (Loko) die zich bezighoudt met onderwijs, kringcoördinatie en internationaal verkiest:

- Akademische raad: één vertegenwoordiger uit biomedische wetenschappen
- Onderwijsraad: drie vertegenwoordigers - uit humane, eksakte en biomedische wetenschappen
- Akademische-lerarenopleidingraad: drie vertegenwoordigers, uit humane, eksakte en biomedische wetenschappen
- Informatika: één vertegenwoordiger
- Internationaal: één vertegenwoordiger
- Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS): twee vertegenwoordigers één kringcoördinator
- Raad van bestuur van Alfasst c.v.b.a: één vertegenwoordiger

De verkiezingen gaan door op vrijdag 16 oktober 1998. Ze gebeuren door de Algemene Vergadering van Kringraad, waarin vertegenwoordigers van de Leuvense studentenkringen zetelen. Gemotiveerde kandidaturen (met c.v.) dienen uiterlijk op woensdag 14 oktober 1998 om 18.00 u aangekomen te zijn op het Kringraad-sekretariaat op onderstaand adres. Voor meer informatie over de verkiezingen kan je altijd terecht op Kringraad (tussen 14.00 en 18.00 u) of bij je eigen kringvertegenwoordiger(s).

LOKO (Kringraad) 's Meiersstraat 5 3000 Leuven tel.: 016/32.37.89 of 22.31.09 fax: 016/22.01.03 E-mail: krira@krira.student.kuleuven.ac.be.

Fiets

De fietsvriendelijkheid van de Leuvense stationsbuurt laat meer dan wensen te over. Er is nauwelijks of geen plaats om er je rijwiel kwijt te kunnen. Bovendien worden verkeerd gestalde fietsen door de politie weggehaald. Slechts vijf procent van de eigenaars echter gaat zijn fiets daar terugzoeken. Het Sic raadt ten stelligste aan om het geduld op te brengen je verloren gewaande fiets bij de politie te gaan ophalen.

kruiswoord

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Horizontaal — 1 Het beschikken over inkomsten van anderen 2 Sterk ijzerhoudende grond — Oorlogsgod — Familiedid 3 Voedingsmiddel — Fijngemalen tufsteen — Lichaamsdeel 4 Houvast — Stuk hout 5 Weglating van een klinker — Vreemde munt 6 Lichaamsdeel — Kleverige vloeistof — Teken van liefde 7 Schelle kreet — Rampzalig 8 Evenaar — Europeaan 9 Lichaamsdeel — Meetkundig lichaam — Politieke partij 10 Muziknoot — Wel eens — Boom 11 Breukspanning.

Vertikaal — 1 Vlaamse gemeente — Boom 2 Stadsgracht — Legerafdeling 3 Bijbelse plaats — Noorman 4 Zak, buidel — Chinese afstandsmaat — Voorzetsel 5 Pittig, krachtig — Liefdesgod 6 Brandgang — Lange tijdsduur — Voorzetsel 7 Deel van een riem — Verdienste 8 Boom — Vlaams plaatsje — Vuur, energie 9 Geraamte — Pers. vnw. 10 Onheilspellend — Stel van bijbehorende zaken 11 Gevechtswagen — Grasvlakte.

Door Filip De Keukeleere

LUDIT

Leuvense Universitair Dienstencentrum voor Informatica en Telematieca
de Croylaan 52B 3001 Heverlee

Mededeling

PC-VERHUUR

(uitsluitend studenten KU Leuven)

Desktop standaard

DellOptiplex/Pentium/16MB/1GB HD/15" Col

Huurkost per maand: **1.350,-**

Desktop multi-media

DellOptiplex/Pentium/16MB/1GB HD/15" Col
CD-Rom 8x, SB 16, LS 2x

Huurkost per maand: **1.620,-**

Desktop standaard

DellOptiplex
Pentium MMX/16MB/1,6GB HD/15" Col

Huurkost per maand: **1.400,-**

Desktop multi-media

DellOptiplex/Pentium MMX/16MB/1,6GB HD/15" Col
CD-Rom 12x, SB 16, LS 2x

Huurkost per maand: **1.700,-**

Voor meer informatie contacteer PC-Verhuur

Tel.: (016) 32 22 29

Fax: (016) 32 29 99

E-mail: marcel.vandeputte@cc.kuleuven.ac.be

PC-VERKOOP

(uitsluitend studenten, diensten en personeel KU Leuven)

Desktop multi-media /midsize

DellOptiplex/Pentium 350MMX/32MB EDO/2.1GB HD/2MB VRAM/15" Col
CD-Rom 12x, SB 16, LS 2x

Ultra DMA-33 HD/ASB support/PC97 compliant
Type: 3 and 2.5 in.
Exp. date: 3 PC1, 2 PC/ISA

55.000,-

Voor meer informatie contacteer PC-Shop

Tel.: (016) 32 22 01

Fax: (016) 32 29 59

E-mail: PC-SHOP@cc.kuleuven.ac.be

zoekertjes

√ Bart E en Jeroen P. zijn al een aantal dagen aan het behangen. De eindredactie bedankt hen met een veto.
 √ KRUNCH, de Culturele Revolutie Uit Neo-Konservatieve Hoek, biedt u een aangenaam alternatief voor het lopen van rondjes. Op 20 oktober vieren wij de geboorte van ons themahuis rond cultuur en kunst. U zal er waardevolle bezigheidsterapie voor het academiejaar 98-99 ontdekken, kortfilms aanschouwen en een poëziekamer mogen betreden. Vijf

strijdmakkers stellen u het literaire tijdschrift Huffer voor. Tegen kleine prijzen worden er fijne drankjes geserveerd. De hapjes zijn er à volonté. Later op de avond volgt een ontsparing. Halmaartstraat 19, 20 oktober, 21.00u.
 √ Dag Esther, gelukkige verjaardag!
 √ Eindelijk nog eens een fuif met psychedelisch gitaargeweld in Rumba op woensdag 14 oktober.
 √ Da extravaganza alternatieva days zoekt vrijwilligers op dinsdag 13 okt. om 19u15 in AV 01.12.
 √ Tijn zoekt katten voor zijn kater.
 √ Griet kon naar het schijnt niet lachen met haar zoekertje, daarom deze week geen zoekertje voor haar.
 √ Los Buenos: gezellig praatkafé beschikbaar aan gunstige prijs (tel.:29.77.72)
 √ Wim mag het begin van deze week lekker alleen doen, want Annnemie moet versterk la-

ten gaan, wegens griep.
 √ Klio-perma nu beschikbaar als overnachtingsplaats. Zeer goedkoop en zeer handig om je roes uit te slapen.
 √ Dany's shop: sloefen in alle maten.
 √ Wally zoekt lavabo.
 √ Wim zal zich vervelen, allen naar 't onthaal van 't Stuc.
 √ Vraag vanaf nu je gezinskaart bij Klio aan. Onze samenwerking kan vruchtbaar worden.
 √ Lieveke, wanneer zit ge eens op uw kot. Mosj.
 √ PC is back. Watch yours.
 √ Gezocht nieuw lief voor Tijn. De flessen vodka zijn namelijk op.
 √ Sex zoekt sex want zijn ex had sex zonder Sex.
 √ Gezocht: nieuw lief voor An. Liefst preses en als het kan bestand tegen een glaasje sterke drank.
 √ Niet voor gevoelige kijkers de psychotronic picturemania op de 24u, want X is de verantwoordelijke.
 √ Wouter heeft 20 dode konijnen, 35 dode kavia's (diarree) en is zelf hersendood.
 √ Klio rules the fak, Tijn rules the floor of the

vorig nummer

B	R	A	A	M	S	T	R	U	I	K
R	U	S	A	L	O	E	N	A		
E	I	K	N	A	L	P	E	N		
T	B	O	T	K	W	A	R	T		
O	R	A	K	E	L	E	S	T		
N	E	T	L	E	S	T	I	K		
A	A	P	O	P	R	O	E	R		
B	L	A	I	R	A	A	R	U		
R	I	F	I	R	A	K	M	I		
E	S	G	E	I	N	W	E	E		
S	T	R	A	T	O	S	F	E	E	R

Klio-perma.
 √ Friends (the sequel). Verloren: Monica.
 Terugbezorgen: Diestsestraat 86. Beloning: Danny (niet omruilbaar).
 √ Sex, horror, humor en geweld in AV 01.12 op dinsdag 13 okt. vanaf 20u.
 √ Antoon, mogen we papa zeggen?
 √ Koert, mogen we papa zeggen?
 √ Wim, mogen we papa zeggen?
 √ Jeroen L., mogen we mama zeggen?
 √ Cobe zoekt lief. Liefst klein maar als het kan toch met ervaring.
 √ Sergio likes Klio(-tes)
 √ Klio's Permakuisploeg dankt Tijn. Gelieve nog enkele keren op de vloer het stof mee te nemen. Dat bespaart ons veel werk.
 √ Op een dag vindt iemand de fiets van je leven. En dan is ie weg natuurlijk! SIC-tip van de week: Altijd en overal, in goede en kwade dagen, weer of geen weer: sluit je fiets! (of de fiets sluit jou!)
 √ Nieuw: reiswijzer voor de kotstudent op het net. Surf naar de KU Leuven: <http://cwisdab.cc.kuleuven.ac.be>.

VERHUUR ALLE GELUIDSEN LICHTAPPARATUUR ALLEEN DE BETERE MERKEN ZEER SCHERPE PRIJZEN

Open: ma tot vr: 16u30 - 19u
 zaterdag: 14u - 16u

O.L.Vrouwstraat 9 3020 Herent
 Tel & Fax (016)23 09 68

WIE VAN DE DRIE??

Tiensestraat 118 Tel: 23.70.30	Tiensestraat 88 Tel: 23.70.02	Naamsestraat 115 Tel: 23.70.03
Ma.-Do. 9 - 22u. Vr. 9 - 20u. Zat. 10 - 17u.	Ma.-Vr. 9 - 19u.	Ma.-Vr. 9 - 19u. Zat. 10 - 17u.

aangepaste uren tijdens KUL vakantie periodes

agenda & ad valvas

DOOR JEROEN LISSENS & HANS DECLERCO

DINSDAG
 20.00 u **CULT** Brutaal geweld, horror, humor en erotiek van o.a. Roger Corman en Russ Meyer, in AV 01.12, org. Da Extravaganza Alternatieva Days.
 20.30 u **TEATER** "Rotjoch" van Toneelschuur Haarlem, in Teaterzaal Stuc, Vlamingenstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc (Dubbelspel).
 22.30 u **FILM** "King Kong" van Merian C. Cooper (1933), in Stuczaal, E. Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG
 13.00 u **UUR CULTUUR** Zuid-Afrikaanse Mid-dag: Carel Trighardt, Petru Wessels en de Randall Wicombgroep, in Pangaea, Vesaliusstr. 34, toeg. gratis.
 19.00 u **AKTIE** Protestaktie aan centrum 127bis in Steenokkerzeel. Bus vertrekt om 19.00 u aan Los Buenos, reservaties: 016/29.30.97, org. Komitee tegen Uitwijzigingen en Los Buenos.
 20.00 u **DANS** Wim Vandekeybus/Ultima Vez: "Seven for a secret never to be told", in Schouwburg, toeg. 700/500/300, org. KC Leuven i.s.m. Klapstuk.

20.30 u **KONSERT** "Perverted & Shimmy Disc Night: Kramer en Milkshop Holly Performance", in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc.
 20.30 u **TEATER** "Rotjoch" van Toneelschuur Haarlem, in Teaterzaal Stuc, Vlamingenstraat 83, toeg. 200/250/300/350, org. Stuc (Dubbelspel).
 22.00 u **FILM** Loony Toons: mix van alternatieve, experimentele gitaarrock, metal, hardcore en punk, in zaal Rumba, org. Da Extravaganza Alternatieva Days.

DONDERDAG
 20.00 u **KONSERT** Jazzdocenten Lemmensinstituut in konsert, in Konsertzaal Lemmensinstituut, Herestraat 53, toeg. 200/300/400, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.
 20.00 u **INFOAVOND** Mensenrechten in België en elders, in Romaanse Poort, org. Amnesty International.
 20.00 u **DANS** Wim Vandekeybus / Ultima Vez: "Seven for a secret never to be told", in

Schouwburg, toeg. 700/500/300, org. KC Leuven i.s.m. Klapstuk.
 20.00 u **FILM** "The Unbelievable Truth" van Hal Hartley, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.30 u **KONSERT** H. Pousseur, Danseurs Gnidens cherchant la Perle Clémentine (kreatie) en L. van Beethoven, Pianoconcerto nr. 1 in C, opus 15 - Symfonie nr. 6 in F, opus 68 "Pastorale", in Aula PDS, toeg. 350, 500, 650, org. Beethoven Akademie.
 20.30 u **KONSERT** Festival van Vlaanderen: "Meesterwerken uit de 20ste eeuw", konsert van de stad Leuven met werken van E. Schullhoff, K. Weill en A. Berg, in Aula PDS, toeg. 350/500/650, org. Beethoven Akademie.
 21.00 u **OPTREDEN** Los Juanos, gevolgd door een Latino-party, in Los Buenos, org. Los Buenos.
 22.30 u **FILM** "Trust", van Hal Hartley, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

VRIJDAG
 20.30 u **KONSERT** Kris De Bruyne, in KC De Borre, Speelpleinstraat 10, Bierbeek, toeg. 150/300/400, org. KC De Borre.

ZATERDAG
 14.30 u **KONSERT** Futuristengefahr! Keuze uit drie parcours met telkens drie konserten (zie Veto 2), in De Molens Van Orshoven, toeg. 300/600, org. Festival van Vlaanderen.

ZONDAG
 20.00 u **FILM** Showcase: "Growing up a Girll!", experimentele kortfilms en video's met o.a. Carol Morley en Alix Mumford, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
 22.00 u **KONSERT** Jazz op zondag, in Stucbar, Van Evenstraat 2d, toeg. gratis, org. Stuc.

MAANDAG
 20.00 u **FILM** "Frankenstein", van James Whale, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.
 20.00 u **DEBAT** Etienne De Groot over de etiek in het wetenschappelijk onderzoek, in zaaltje boven Notre Dame, Grote Markt 11, org. LVSV.

22.30 u **FILM** Showcase: "Growing up a Girll!", experimentele kortfilms en video's met o.a.

Alfa
 • 14/10 om 22.00 u: Fuif-fuif, in Blauwe Kater. • 15/10 om 20.00 u: Spelletjesavond, in Perma.

Cité-Groenveld-Thomas Morus
 • 13/10 om 22.00 u: Arenberg-TD, in tent voor Alma drie.

Crimen
 • 12/10 om 21.00 u: 2e kan-avond, in Tir na n'og. • 13/10 om 21.00 u: lakbaravond, in Tir na n'og. • 14/10 om 20.00 u: film "Sleepers", in Aula Zeger Van Hee, toeg. gratis. • 15/10 om 20.00 u: Peter- en meteravond, lokatie zie Crimen-valvas, toeg. gratis.

Ekonomika
 • 12/10 om 20.00 u: Guardian Angel night. • 15/10 om 22.00 u: Fuif 1e kan TEW, in Samambaia.

Eoos
 • 12/10 om 20.30 u: Presidiumvergadering, in Perma. • 14/10 om 20.30 u: Kantus, in Tir na n'og. • 15/10 om 20.00 u: Film: "Scream", in MSI 00:28.

Germania
 • 14/10 om 20.00 u: Film: "Smoke", in MSI 00:28. • 14/10 om 22.00 u: Film: "Blue in the Face", in Perma.

Historia
 • 14/10 om 20.00 u: Kantus, in Rector. • 19/10 om 22.00 u: Openingsfuif, in Lido.

Katechetika

Carol Morley en Alix Mumford, in Stuczaal, Van Evenstraat 2d, toeg. 100/150, org. Stuc.

• 13/10 om 22.00 u: Doopfuif, in Blauwe Kater. • 15/10 om 19.15 u: Eucharistische viering, in Pauscollege.

Klio
 • 12/10 Avondtap, in Fak Letteren. • 12/10 om 19.00 u: Stadspel eerste kan, in perma. • 13/10 om 20.30 u: Kantus, in Tir na n'og.

Medica
 • 14/10 om 22.00 u: optreden "Sticks and Stones", in Doc's.

Merkator
 • 15/10 om 22.00 u: Fuif, in Albatros.

Pedagogische Kring
 • 15/10 om 22.00 u: Ladies Night, in l'Affaire, toeg. gratis.

Politika
 • 12/10 om 21.00 u: Kantus, in Patapouff. • 13/10 om 19.30 u: Kringvergadering, in tweede verdieping van Politika Kaffee. • 14/10 om 21.00 u: Vietnamavond, in Politika Kaffee.

Psychologische Kring
 • 13/10 om 20.30 u: Kantus, in Patapouff.

VRG
 • 12/10 Campagne Jaarpresidia. • 12/10 om 22.00 u: Erasmusparty, in Samambaia. • 14/10 om 21.00 u: Openingskantus, in hall Nieuwe valk.

VTK
 • 12/10 om 20.30 u: Openingskantus, in Waaiberg.

“Achteraf denk ik soms terug aan wat ik gedacht heb”

et Kim Gevaert is een nieuwe ster aan het sprintfirmament verschenen. Op haar eerste grote tornooi — de Europese Kampioenschappen — haalde ze meteen de halve finale op de tweehonderd meter. Net daarvoor verbeterde ze het eenentwintig jaar oude rekord op de honderd meter (elf seconden, veertig honderdsten), een jaar voor Kim Gevaert's geboortjaar gevestigd door Lea Alaerts. De louterende omgeving van het Leuvense Groot Begijnhof laat haar toe haar sportprestaties te combineren met een studie logopedie.

Kim: «Iedereen denkt altijd dat ik sportkot doe, ik ben wel blij dat ik dat niet gekozen heb. Het is nogal eenzijdig om altijd met sport bezig te zijn, ik vind het tof dat ik mijn gedachten eens op iets anders kan zetten.»

Veto: *Waarom logopedie?*

Kim: «Ik wist in het zesde middelbaar nog totaal niet wat ik wilde studeren, en dan ben ik hier in Leuven naar een aantal infodagen geweest, onder andere die van logopedie. Dat heeft mij direct aangesproken, ik wist direct dat ik dat wilde doen.»

Veto: *Bij sommige sporters die een sport beoefenen waarin snelheid heel belangrijk is, speelt die ook een rol op andere vlakken in hun leven.*

Kim: «Sommigen zeggen dat we vaak heel energieke momenten hebben — zoals dat moet tijdens een honderd meter, wham alles eruit, en dat we voor de rest nogal loom zijn.»

Veto: *Is dat het fijnste aan sprinten, die snelheid?*

Kim: «Ik vind het heel fijn dat je in één moment alles er moet kunnen uithalen. Er zijn ook mensen die dat echt niet kunnen, zo gewoon honderd meter voluit sprinten. Ik ben daar echt moe van.»

Veto: *Kunnen de andere sprinters meer trainen, omdat ze niet studeren?*

Kim: «Ja, ik zit wel een beetje met tijdsgebrek. Vorig jaar heb ik zes trainingen per week gedaan. Om echt aan een hoog nivo te staan is dat niet echt een minimum, maar toch niet overdreven veel. Het probleem als je studeert is, dat het moeilijk is om twee trainingen op één dag te doen. Je uurrooster laat dat meestal niet toe, of je moet al gaan brossen.»

Veto: *Vorig jaar ging het minder goed bij het sprinten. Enkele mensen hadden hun geloof in jou opgegeven. Heb je er dan nooit aan gedacht om gewoon te studeren en de competitie op te geven?*

Kim: «Toen hebben die mensen (van de atletiekbond, nvdr) mij echt heel fel ontgoocheld. Ik kon er echt niets aan doen, ik was gewoon ziek. Ik had iets klierkoortsachtigs tijdens de winter. Ze zeekten dan onmiddellijk allerlei uitvluchten om te kunnen zeggen dat het niet door hen is of omdat hun systeem niet goed werkt of omdat ze hun atleten niet goed genoeg begeleiden. Ze zeekten altijd een zondebok, en meestal ben je dat dan zelf natuurlijk, omdat je zogezegd niet genoeg werkt. In het begin trek je je dat wel aan, maar uiteindelijk loop ik niet voor hen maar voor mezelf of voor mijn trainer. Ik heb er nooit aan gedacht om daardoor te stoppen en alleen te studeren. Ik blijf gewoon voortdoen zoals ik bezig ben. Deze zomer heb ik hen wel met de neus op de feiten gedrukt, en dan hebben ze gezwegen natuurlijk. Ze hebben zelfs nog gezegd dat het dankzij hen was, omdat ze mij op stang hebben kunnen jagen. Dan kreeg ik het helemaal natuurlijk.»

Veto: *Deze zomer was eigenlijk het eerste grote tornooi. Hoe viel het mee? Er zijn veel Belgische atleten die onder hun nivo lopen op hun eerste grote tornooi.*

Kim: «Dat is vooral bij de afstandsnummers zo, omdat zij ook nog die tactische race hebben. Bij ons is dat niet zo. Ik vind het belangrijk dat je ervaring kunt opdoen op zo'n tornooi. Ineens sta je daar naast van die vrouwen die twee keer zo breed zijn als jezelf. Je mag je niet laten intimideren; gewoon je hoofd erbij houden en voor jezelf blijven lopen. Anders verkrampt je, zoals ik deze zomer ook nog ondervonden heb. Ik had eigenlijk heel weinig internationale wedstrijden kunnen lopen en in België won ik eigenlijk altijd. Het is raar als je dan ineens op een wedstrijd komt waar er zoveel beter zijn. Die komen je dan voorbij, en de eerste paar keren verkrampte ik weer helemaal omdat ik dat niet meer gewoon was.»

Het is dan belangrijk te kunnen zeggen 'klik, nee, ontspannen blijven.'»

Veto: *Ben je in die paar seconden dat je een honderd meter loopt echt aan het denken?*

Kim: «Ja, dat is eigenlijk grappig. Achteraf kan ik soms nog terugdenken aan wat ik allemaal gedacht heb.»

Veto: *Ga je nu speciaal de trainingen opvoeren om naar de Olympische Spelen te kunnen gaan?*

Kim: «Dit jaar moet ik één training erbij nemen. Volgend jaar zal ik mijn tweede licentie splitsen over twee jaar zodat dat ik beter naar Sydney kan toewerken.»

Veto: *Als je droomt over de Olympische Spelen, waar eindig je dan?*

Kim: «In 2000 zal ik al blij mogen zijn als ik daar de halve finale haal. Ik probeer

daarvoor te werken, maar ik weet dat het moeilijk zal zijn. In 2004 moet ik ongeveer op het toppunt van mijn carrière zijn, dan zal ik hopelijk de finale kunnen halen.»

Veto: *Als je tegenwoordig de sportactualiteit een beetje volgt, dan blijkt dat als je een echte topper wil worden, je op de grens moet balanceren tussen legale en illegale middelen. Is het niet frustrerend om te bedenken dat je dat misschien ook moet doen, om bovenaan te raken?*

Kim: «Dat is zo. Als je daar zo over nadenkt is het natuurlijk wel frustrerend omdat je weet dat er heel veel zijn die wel iets nemen. Er is niks mis mee om gewoon vitamines te nemen, zolang het allemaal legaal is. Er staan heel veel dingen op de dopinglijst waarvan mijn apotheker ook zegt 'eigenlijk vind ik dat dat er totaal niet mag ontstaan.'»

«Ik voelde mij op een keer heel, heel slecht en ik moest een belangrijke wedstrijd gaan lopen. Ik mocht niet eens een pijnstiller nemen want dat stond op de lijst. Ik heb het dan maar niet genomen. Als ze je dan betrappen, dan spreekt iedereen direct van een groot schandaal en dit en dat. Ik denk dat die dingen in de media verschrikkelijk opgeblazen en overdreven wordt. Sommige mensen bekijken alleen het sportnieuws om al die verhalen over doping te lezen, in plaats van voor de sport zelf. Dat vind ik dan wel het spijtige eraan. In België zijn de controles trouwens redelijk strikt, je kunt niet zoveel mispouteren. In andere landen, bijvoorbeeld in de Verenigde Staten, zijn ze veel minder streng.»

Minima

Veto: *Wat vind je van de Belgische minimumgrenzen om te mogen deelnemen aan kampioenschappen?*

Kim: «Daar is al heel veel kritiek op geweest. Het komt gewoon omdat ze die minima ineens zo drastisch veranderend hebben. Volgens mij is dat gewoon een soort van frustratie van de bond. Het is al een paar jaar zo geweest dat de atleten wel goed waren, maar eens ze op een kampioenschap kwamen, ging het ineens niet meer en presteerden ze onder hun nivo. En dan kreeg de bond natuurlijk alle kritiek. Dat wilden ze vermijden door strengere minima te stellen, die je dan nog twee keer moet lopen. Zo mag je niet denken: ze vergeten dat ze opkomende talenten ook een kans moeten geven om deel te nemen. Ten eerste om iets te hebben en naartoe te werken, en ten tweede om ervaring op te doen. De minima zijn echt heel streng. Op sommige disciplines waren ze redelijk, maar op andere moet je bij de acht beste van Europa komen om te mogen meegaan. Ik had niet eens de minima gelopen voor het EK, en ik ben toch in de halve finale gerochaat. Als ik nu niet had mogen gaan, dan was dat toch serieus zonde geweest.»

Veto: *Ik krijg soms de indruk dat je twee soorten lopers hebt: de enen leven toe naar de wedstrijden op kampioenschappen, de anderen jagen rekords na.*

Kim: «Ik denk dat ik een beetje van allebei heb. Mensen die rekords najagen zijn mensen die daarmee iets kunnen bereiken. Voor mij is het nu wel belangrijker om een rekord te lopen dan om eerste te zijn op een Belgisch Kampioenschap, omdat dat van mij zowiezo verwacht wordt. Dus moet ik wel een rekord najagen, anders is het voor mij en voor het publiek ook niet meer tof.»

Veto: *Heeft Erik Wijmeersch op het EK nu echt uit woede zijn kast kapot geslagen?*

Kim: «(lacht) Da's eigenlijk ik overdreven. Wat had hij nu weer gedaan? Ik heb het niet gezien, hoor. Hij was gewoon lastig en hij had een duw gegeven waardoor die kast was kapot gevallen. Hij had dan ook tegen een asbak gestoten en die was ook omgevallen. Maar het was nu niet zo dat hij daar weet ik veel aan het doen was.»

Benny Debruyne

(foto Ivan Put)

Topsporterstatuut

Leuvense studenten die hun studies willen combineren met een sportcarrière, kunnen een topsporterstatuut aanvragen. Als je aan de nodige voorwaarden voldoet en dat statuut krijgt, kun je bijvoorbeeld vragen om je examens te spreiden of één studiejaar over twee jaar te spreiden.

Kim Gevaert combineert haar studies logopedie — ze zit nu in de eerste licentie — met een steeds sterker ontluikende atletiekkarrièrè. Zo verbeterde ze onlangs het in atletiekjaren uitgedrukt eeuwenoude rekord (uit 1977) op de honderd meter van Lea Alaerts met een honderdste seconde (11,40). Ook zij maakt van het topsporterstatuut gebruik: «In eerste kandidatuur heb ik niets speciaal gedaan. In mijn tweede kandidatuur heb ik wel gevraagd om mijn examens te spreiden van maart tot juni, zodat ik in juni nog maar één eksamen per week had. Dat is mij dan ook gelukt. Dit jaar zal ik dat opnieuw doen, maar dan begin ik al van in januari met mijn examens.» Problemen op haar fakulteit levert dat voor haar niet op, «alle profen aan wie ik het ben gaan vragen waren heel inschikkelijk.»

De sprintster traint zes dagen op zeven. Elke training neemt ongeveer twee uur in beslag. Getwijfeld tussen de KU Leuven en de VUB — vaak beroemd om zijn faciliteiten voor sporters — heeft ze nooit: «Ze krijgen altijd dat er in Brussel meer faciliteiten zijn, maar uiteindelijk kun je hier ook alles krijgen wat je wil, maar het wordt je niet zo voorgeschoteld. Zoals in Amerika bijvoorbeeld.»

(bd)

Kim Gevaert is de vierde topsporter-student in deze reeks. In de afgelopen jaargang kwamen ook Jan Coninx (schermen), Veerle van Linden (veldlopen) en Marie-Martine De Geest (kunstzwemmen) aan bod.